

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie Werkgroep Postactieven (PA)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Jasmijn ter Haar
Telefoon: 06 44 12 43 26
E-mail: j.terhaar@caop.nl
Datum: 13 november 2025
Bijlage: 1
Ons kenmerk: WGPA/25.0712
Zaaknummer: G.1.02

Onderwerp

Verslag van de vergadering van de Werkgroep Postactieven (WG PA) op 28 oktober 2025 van 10.06–14.27 uur in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag

Aanwezig

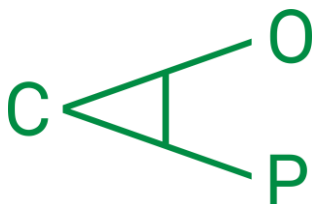
Van de zijde van Defensie: A. Haijer-Kemler (vz), F. Corsten, F. van der Hoef, M. Grondhuis, M. Kozoderovic, F. Monster, D. Siesling

Van de zijde van de centrales: R. van Deelee, R. Schilperoort (ACOP), J. van der Hulst (CCOOP), J. van Hulsen, E. Westermijer (AC), J. van Langeraad-Goes, J. ter Berg (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: J. ter Haar

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Verslag en actiepunten van de vergadering van:
 - 23 september 2025 (PA/25.0610 + 1 bijlage)
 - 14 oktober 2025 (PA/25.0653 + 1 bijlage)
3. Regeling Tegemoetkoming AOW-hiaat (PA/25.0646 + 4 bijlagen)
4. Reactie Pensioenkamer op SOD brief van 2 juli (PK/25.0447) inzake concept Pensioenreglement 2027 (PA/25.0645 + 3 bijlagen)
5. Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij (potentieel) veranderende AOW-leeftijd (PA/25.0647 + 1 bijlage)
6. Fiscale behandeling BIV (mondeling)
7. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1: Opening, mededeling en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 10.06 uur. Ze neemt de agenda door en vraagt of de centrales opmerkingen hebben. Mevrouw Van Langeraad-Goes merkt op dat er bij agendapunt 3 stukken staan die bij agendapunt 5 horen (PA/25.0647 + 1 bijlage). De voorzitter zegt dat dit inderdaad niet klopt.

De heer Van der Hulst merkt op dat er zowel bij agendapunt 5 als 6 'mondeling' staat en hij wil dus vaststellen dat er over deze onderwerpen niet iets wordt besloten. De voorzitter zegt dat dit klopt. De heer Van der Hulst vraagt waarom dit eerst hier wordt behandeld en niet in een informele setting. De voorzitter zegt dat op het moment dat Defensie het nodig vindt dingen voor de verslaglegging te adresseren, wordt het in een formele vergadering besproken. Agendapunt 6, bijvoorbeeld, stond op de actiepuntenlijst omdat er om een update was gevraagd. Dat zal ook worden gedaan, maar er zal nog geen besluit worden genomen.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat als er bij een agendapunt 'mondeling' staat, dat ze er dan vanuit gaat dat er alleen een eerste blik op het onderwerp wordt geworpen, maar nu zitten bij agendapunt 5 stukken die nog niet zijn besproken in de werkgroep. Dan is even de vraag wat de werkwijze is. Gaat Defensie nu alleen het onderwerp adresseren, zodat partijen het later kunnen uitdiepen in bijvoorbeeld de TS NPC?

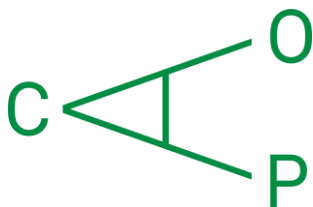
De voorzitter zegt dat agendapunt 5 geen onderwerp van de TS NPC is, dus daar zal dit niet aan de orde komen. Partijen gaan hier vandaag alleen over brainstormen. De heer Schilperoort vult aan dat partijen hier eerder in deze setting over hebben gesproken, er was een afspraak gemaakt voor de laatste keer maar er lag nog iets voor de toekomst, daarom staat het nu op de agenda. De heer Van der Hoef zegt dat dit klopt, het was een actiepunt en dat wordt nu opgepakt door het hier te adresseren en het eerst te hebben over de lijn van denken, en dan komt het nog een keer formeel terug. Het gesprek zal dus beeldvormend zijn, niet besluitvormend.

De heer Schilperoort merkt op dat hij had gevraagd om het PTSS-protocol voor vandaag te agenderen. Dit is niet gebeurd maar inmiddels zijn wel de stukken ter informatie aangeboden. Dat is op zich prima, maar het gaat vooral om de invoering en het open eind dat er nog ligt met betrekking tot de 1500 dossiers die zijn vastgesteld en waarbij mogelijk een herbeoordeling plaats moet vinden. Spreker zou dit onderwerp daarom toch wel graag dit jaar nog op de agenda hebben staan, voordat er over wordt gegaan op de invoering van het protocol.

De voorzitter zegt dat ze het hiermee eens is, de insteek is ook om het voor de volgende WG PA te agenderen. Morgen staat er nog een belangrijke vergadering gepland om nog iets meer input te verzamelen. De heer Schilperoort zegt dat hij dan ook graag een afspraak zou willen maken over de communicatie rondom de invoering van het protocol. De centrales kunnen het natuurlijk zelf prima communiceren maar het heeft wel de voorkeur om dat met partijen samen af te stemmen, gezien alle emoties die eronder kunnen liggen. De voorzitter zegt dat ze dit bij het actiepunt zal voegen.

pm

De heer Van Hulsen merkt op dat er op de agenda een stuk staat met een PK nummer. Dat is niet gebruikelijk, en spreker weet dat dit nummer bij de PK ook niet gebruikelijk is. Hij probeert die twee trajecten wel zo zuiver mogelijk te houden, dus hij zit met de vraag of het nummer van dit stuk niet een regulier SOD nummer moet zijn.

De voorzitter bedankt de heer Van Hulsen voor deze signalering en zegt dat hier de volgende keer rekening mee zal worden gehouden. Spreker constateert dat de agenda ongewijzigd kan worden vastgesteld en gaat door naar het volgende agendapunt.

Agendapunt 2: Verslag en actiepunten van de vergadering van: 23 september 2025 (PA/25.0610 + 1 bijlage) en 14 oktober 2025 (PA/25.0653 + 1 bijlage)

Verslag van 23 september 2025 (PA/25.0610)

De voorzitter vraagt of de centrales opmerkingen hebben op het verslag.

De heer Schilperoort merkt op dat op pagina 3, bij het actiepunt 'WW/BWW, bredere aanpak van VWNWbeleid', daar staat 'Mevrouw Van Rossum zegt dat de heer Schilperoort inderdaad eerder heeft aangekaart dat partijen over het derde WW jaar moeten spreken, ACOP wil dat zeker dit jaar nog doen.' Dat heeft mevrouw Van Rossum niet bedoeld, ACOP wil het zeker doen en daarom moet het op de voorraadagenda blijven staan, maar het moet niet per se dit jaar gebeuren. Dan lijkt het alsof dit onderwerp ineens een enorme prioriteit heeft volgens ACOP, dat is niet de bedoeling. Spreker vervolgt dat op pagina 6 staat 'Het is prima als andere mensen ook andere dingen willen evalueren, maar ze wil in ieder geval dat het de cijfers oplevert waar partijen op gehoopt hadden.' Ook hier heeft mevrouw Van Rossum het niet zo bedoeld, het gaat erom dat de cijfers op tafel komen waarin de invaliditeitspercentages zijn opgenomen. Dan kunnen die getoetst worden en inzicht geven. Nu lijkt het alsof er op een bepaalde uitkomst wordt gehoopt, dat is niet de bedoeling. Spreker vervolgt dat op pagina 12 een 'pm' staat, maar deze is niet opgenomen op de actiepuntenlijst. Zijn verzoek is dat dit alsnog wordt gedaan.

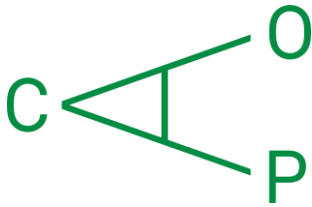
pm

De voorzitter zegt dat met inachtneming van de opmerkingen van heer Schilperoort het verslag van 23 september kan worden vastgesteld.

Verslag van 14 oktober 2025 (PA/25.0653)

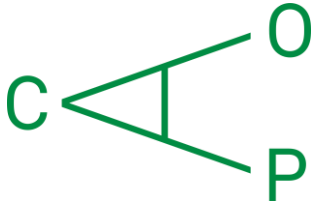
Mevrouw Grondhuis heeft een aantal opmerkingen:

- In de lijst met aanwezigen, en op een aantal plekken verderop in het verslag, staat 'L. Camerik'. Dit moet echter 'L. van Duijnhoven' van PWC zijn, mevrouw Camerik was die dag niet aanwezig.
- Op pagina 2 staat 'en ze hebben aangegeven dat Methode 1 mogelijk tot een complex waarderingsvraagstuk leidt.' Daar zou spreker aan toe willen voegen 'of tot een complexe discussie met betrekking tot de waardering'.
- Op pagina 4 staat: 'Dat is een lastige discussie, want stel dat dat zou worden gedaan, dan zou aan mensen die een NKB hebben potentieel wat extra waarde worden meegegeven, maar dat gaat dan ten koste van andere mensen'. Spreker zou dit willen verduidelijken door ervan te maken 'Dat is een lastige discussie, want stel dat er toch rekening zou worden gehouden met NKB, dan zou dan aan de mensen die een NKB hebben potentieel wat extra waarde worden meegegeven, maar dat gaat dan ten koste van andere mensen, omdat daar geen vermogen voor beschikbaar is bij ABP.' In de laatste zin van die alinea staat 'Mevrouw Camerik [Mevrouw Van Duijnhoven] zegt dat eigenlijk de discussie complex is' en spreker zou dat willen verduidelijken door te schrijven 'Mevrouw Van Duijnhoven zegt dat eigenlijk de discussie complex is, en niet de waardering an sich.'

- Op pagina 5 staat in de laatste alinea 'begroot gefinancierd pensioen'. Dit moet zijn 'begrotingsgefinancierd pensioen'.
- Op pagina 6 staat in de derde alinea: 'Het toekennen gebeurt tijdig en kan ingevaren worden, en het vervallen gebeurt direct daarna.' Dit moet zijn 'Het toekennen gebeurt tijdig en kan ingevaren worden, en het vervallen gebeurt op het moment van invaren.' De heer Schilperoort zegt dat het toekennen eigenlijk gebeurt op 31 december. De heer Van der Hulst zegt dat de nuance hierbij was dat het misschien wel eerder administratief geregeld kan worden, maar het daadwerkelijk toekennen gebeurt op 21 december. De heer Van Hulsen merkt op dat de zin grammaticaal niet helemaal klopt, er kan beter staan 'Het toekennen gebeurt tijdig en de toekenning kan ingevaren worden, en het vervallen gebeurt op het moment van invaren.' Dan loopt de zin beter.
- Mevrouw Grondhuis vervolgt dat op pagina 7, staat: 'Mevrouw Camerik [Mevrouw Van Duijnhoven] zegt dat ze niet denkt dat dat zo in de communicatie zal staan.' Mevrouw Van Duijnhoven heeft tegen spreker gezegd dat ze heeft gemeend te zeggen dat ze niet denkt dat het zo in de communicatie zal staan, aangezien de conclusies van de professoren juist is dat bezwaar op grond van Artikel 83 in principe niet van toepassing is.' De voorzitter vraagt of nageluisterd kan worden dat dit ook zo is gezegd. De letterlijke uitwerking van de gehele alinea is als volgt:

Mevrouw van Duijnhoven: 'Nou is Methode 2 an sich ook gewoon, de professoren hebben ernaar gekeken, is ook gewoon een oplossing en dan verdwijnt de NKB ook. Het enige verschil is, bij Methode 2 [moet zijn: Methode 1] verdwijnt het één seconde voor het invaren, en bij Methode 2 verdwijnt het met het invaren. Materieel zit daar geen verschil tussen, alleen het verschil is als je 'm één seconde voor het invaren wil laten verdwijnen, moeten sociale partners erover besluiten. Dat betekent overigens niet, John, dat automatisch mensen, zoals de professoren ernaar kijken zeggen ze, en dan is Artikel 83 helemaal niet van toepassing dus mensen kunnen helemaal geen bezwaar maken, ik bedoel, iedereen kan altijd proberen alsnog bezwaar te maken maar het is niet zo dat je dan een extra gelegenheid creëert, je creëert, misschien een heel klein kansje, ruimte om ergens bezwaar te maken maar het is niet zo dat dan het ABP ineens aan iedereen een keuze gaat voorleggen ofzo met Methode 2. Dat even voor de helderheid.' De heer Van der Hulst: 'Maar in de communicatie is duidelijk dat mensen bezwaar zouden kunnen maken.' Mevrouw Van Duijnhoven: 'Ik denkt niet dat dat in de communicatie gaat...' De heer Van der Hulst: 'Dat is in ieder geval iets anders dan dat je ze er actief toe oproept, ja.' Mevrouw Van Duijnhoven: 'Ja.'
- Mevrouw Grondhuis vervolgt dat op pagina 7, na de schorsing, staat: 'De voorzitter heropent de vergadering en zegt dat in het voorstel is aangegeven dat Defensie voorstander is van Methode 1 met de kanttekening dat op het moment dat dat niet mogelijk blijkt te zijn, er over wordt gegaan op Methode 2.' Spreker denkt dat weggehaald moet worden 'dat in het voorstel is aangegeven.' In het voorstel wordt wel duidelijk dat Defensie voorstander is van Methode 1, maar het staat er niet zo letterlijk in. De heer Van der Hulst zegt dat partijen hier later in de vergadering nog op zijn teruggekomen. Uiteindelijk is er een meerderheidsstandpunt ingenomen. Partijen hebben besproken dat het goed zou zijn als duidelijk is dat Defensie in de brief heeft voorgesteld om te kiezen voor Methode 1, en daar is een meerderheidsstandpunt voor, en dat in dit geval AC en CCOOP daar geen bezwaren over hebben om het eventueel naar het SOD toe te brengen, maar dat partijen met elkaar verder gaan om de brief verder uit te werken. Dat doet recht aan de vergadering en dat er een 2-2 situatie aan de zijde van de

centrales was. De voorzitter vraagt of er na kan worden gegaan of de voorzitter hier gezegd heeft dat in het voorstel van Defensie is opgenomen dat er voorkeur is voor Methode 1. Het volgende is hier gezegd:

Voorzitter: 'Dan hervat ik de vergadering. We zijn kort geschorst omdat wij het werkgeversstandpunt op wilde maken. We hadden beloofd om inderdaad aan te geven hoe wij ernaar kijken. U heeft het voorstel van ons ontvangen, in dat voorstel geven wij aan dat wij voorstander zijn voor Methode 1, met de kanttekening dat op het moment dat dat niet mogelijk blijkt te zijn, dat we over gaan naar Methode 2.'

De heer Schilperoort merkt op dat het geen voorstel was, maar een rapportage van het TW. De voorzitter zegt dat ze begrijpt dat er blijkbaar wel tijdens de vergadering is uitgesproken dat er een standpunt is ingenomen. Mevrouw Grondhuis zegt dat er een rapportage opgesteld die niet vooraf in de TS NPC heeft gelegen, omdat daar te weinig tijd voor was. De voorzitter concludeert dat het daarmee een voorstel is geworden. De heer Van der Hulst meent dat de voorzitter na de lunch iets heeft opgemerkt dat er iets moet worden opgenomen langs de lijnen van wat spreker net heeft gezegd. De WG PA van 14 oktober 2025 eindigde echter voor de lunch, om 11.23.

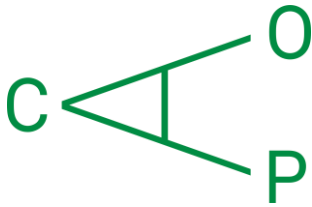
- Mevrouw Grondhuis vervolgt dat op pagina 10 in de eerste alinea staat: 'De voorzitter zegt dat als ze kijkt naar de professionaliteit van alle betrokken partijen, ze er wel van uitgaat dat ABP gewoon een gedegen analyse zal ontvangen van ABP waarom Methode 1 niet mogelijk is, mocht dat het geval zijn.' Waar de tweede keer 'ABP' staat, moet echter 'DNB' staan. ABP stuurt geen analyse aan zichzelf. De heer Van Hulsen zegt dat dat deel van de zin ook gewoon geschrappt kan worden, dan wordt het 'De voorzitter zegt dat als ze kijkt naar de professionaliteit van alle betrokken partijen, ze er wel van uitgaat dat ABP gewoon een gedegen analyse zal ontvangen waarom Methode 1 niet mogelijk is, mocht dat het geval zijn.' De voorzitter zegt dat dit prima is.

De heer Schilperoort zegt dat hij nog een opmerking over pagina 11. Daar staat een pm met betrekking tot FLO voor burgers en er wordt toegezegd dat de communicatie informeel zal worden gedeeld. Volgens sprekers bron is dit nog niet gebeurd. Hij zou graag hebben dat dit wordt opgenomen in de actiepuntenlijst. De heer Van der Hoef zegt dat dit er op zeer korte termijn aankomt.

pm

De heer Van der Hulst zegt dat op pagina 2 staat: 'Spreker wil voor de verslaglegging benoemen dat het voor Defensie is opgesteld.' Het woord 'voor' moet hier worden vervangen door 'door'. Spreker vervolgt dat op pagina 4 staat: 'De heer Van der Hulst zegt dat partijen uiteindelijk iets met elkaar hebben afgesproken en hebben bepaald dat ze dat gaan uitvoeren. Eigenlijk is gedurende de transitie daarnaartoe gebleken dat er **heel misschien** een uitvoeringsprobleem is, **vermoedt** het ABP, en dat de DNB dan **misschien** moeilijk zou gaan doen.' Spreker was gisteren op de ABP relatiedag, en dan is toch te zien dat zowel de voorzitter van het ABP als de directeur van DNB toch allebei zeggen dat, in sprekers woorden, ze elkaars handen vasthouden in de transitie en dat ze daar goed met elkaar over spreken. Dit bevreemdt spreker, dan moet DNB toch gewoon tegen ABP zeggen dat ze voor Methode 1 of 2 moeten kiezen, want dan is het maar geregeld. De voorzitter bedankt de heer Van der Hulst voor dit signaal. Mevrouw Kozoderovic vraagt of er iets gewijzigd moet worden. De heer Van der Hulst zegt van niet.

Mevrouw Van Langeraad-Goes vraagt of de opmerkingen over het verslag leiden tot een gewijzigd verslag, dat de centrales dan weer voorgelegd krijgen. De voorzitter zegt dat de wijzigingen worden

opgenomen in het volgende verslag. Spreker geeft het woord aan Mevrouw Kozoderovic om de actiepuntenlijst door te nemen.

Actiepuntenlijst van 14 oktober 2025 (PA/25.0653 bijl 1)

Wachttijden LZV, BMB en SMO

Dit actiepunt wordt **aangehouden**. In het eerste kwartaal van volgend jaar zal de informatiebrief worden verstuurd waarin in ieder geval zal worden opgesomd wat er vanuit Defensie is gedaan om de knelpunten met betrekking tot het onderwerp te verhelpen. Er zal ook op gezette tijden managementinformatie worden aangeboden over wacht- en doorlooptijden. De heer Schilperoort merkt op dat het in de actiepuntenlijst niet altijd goed zichtbaar is welke actiepunten zijn afgedaan. Spreker zou er voorkeur voor hebben om op zijn minst met doorhalingen te werken, het is prima dat oude actiepunten blijven staan maar nu is het elke keer zoeken wat wel en niet is afgedaan. De voorzitter zegt dat ze het ermee eens is en zou er eigenlijk voor willen pleiten dat de geschiedenis die onder het laatste actiepunt staat, verdwijnt. Dan moet wel goed omschreven worden wat er in de laatste vergadering is afgesproken.

Regeling tegemoetkoming AOW-hiaat Defensie

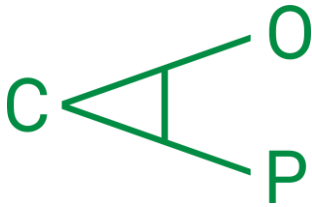
Dit actiepunt wordt **aangehouden**. Hier hebben de centrales een brief over ontvangen en het staat geagendeerd voor vandaag.

Regeling reüniefaciliteiten

Dit actiepunt wordt **afgevoerd**. De centrales hebben de brief ontvangen en het is afgepiept.

WW/BWW, bredere aanpak van VWNWbeleid

Dit actiepunt wordt **aangehouden**. Er is navraag gedaan bij de dossierhouders, maar de vraag is ook wat de centrales met dit actiepunt willen. Spreker vraagt of het wellicht naar de voorraadagenda kan. De heer Van der Hoef vult aan dat het even onduidelijk was wat de bedoeling was. Volgens spreker is de vorige keer afgesproken dat drie punten naar de voorraadagenda gaan. Het vierde punt ging over de betaalmomenten en spreker herinnert zich dat de heer Hop heeft gezegd dat de brief moet worden geagendeerd. Spreker heeft het gisteren even uitgezocht. In de rondvraag van een WG in 2018 werd opgemerkt dat er een vertraging is bij WWplus bij de uitbetaling. Toen is er een brief gestuurd vanuit Defensie dat de mensen erop geattendeerd zullen worden dat dit zo is, en dat mensen kunnen reageren en vragen om een voorschot. Dat is wat Defensie in gang heeft gezet. Daarnaast zou dit in een aanbestedingsprocedure aandacht krijgen om een betere dienstverlening te bewerkstelligen. In 2019 heeft Defensie wederom een brief gestuurd waarin staat dat er in die aanbesteding altijd maar één partij is, dat is diezelfde WWplus, en dat dit helaas niet opgelost gaat worden. In die brief staat ook dat er is 'afgesproken' dat mensen tijdig geïnformeerd zullen worden over dat dit speelt. Het woord 'afgesproken' was misschien niet helemaal het juiste woord, het is meer een toezegging van Defensie en dit wordt ook sinds 2019 gedaan. CCOOP heeft vervolgens gereageerd met de vraag waar dit dan is afgesproken en dat ze de brief van Defensie geagendeerd willen hebben. Dat was volgens spreker het actiepunt. Het is dus even de vraag of met deze toelichting het actiepunt kan worden afgevoerd. De heer Van Hulsen zegt dat het blijkbaar over het woord 'afgesproken' gaat, als dat bij deze gecorrigeerd is hoeft het wat spreker betreft niet opnieuw geagendeerd te worden. Er zijn ook maar weinig mensen die opnieuw instromen, maar als die mensen gewoon op tijd een mededeling krijgen dan is het wat spreker betreft goed. Hij heeft overigens wel met betrekking tot die bevoorschotting gezegd dat het geen oplossing is dat mensen in maand A een voorschot krijgen dat in

de maand B, de maand daaropvolgend, verrekend wordt. Dan is alleen het gat verplaatst naar een ander moment. De heer Van der Hulst zegt dat hij dit even moet kortsluiten met zijn collega's. De voorzitter zegt dat het actiepunt dan nog even blijft staan en dan kan het hopelijk de volgende keer worden afgevoerd.

Fiscale behandeling BIV

Dit actiepunt wordt **aangehouden**. Het staat voor vandaag op de agenda. Mevrouw Van Langeraad-Goes merkt op dat ze er wel voorkeur voor heeft dat het actiepunt op de lijst blijft staan om het onder de aandacht te houden. De voorzitter zegt dat dit prima is. Defensie is bezig met een wijzigingsregeling, dit gaat op korte termijn komen. Spreker hoopt dat dit binnenkort geagendeerd kan worden. Dit zal vanmiddag verder worden toegelicht.

Pensioenreglement per 1 januari 2027

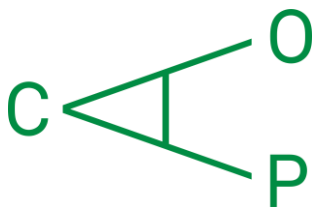
Dit actiepunt wordt **afgevoerd**. In de TS NPC wordt dit gevolgd en voorbereid ter behandeling in de WG PA. Dat zal volgend jaar zijn. De voorzitter vraagt of het nodig is om dit actiepunt te laten staan. De heer Schilperoort zegt dat het wat hem betreft kan worden afgevoerd. Partijen hebben het hier een keer besproken omdat er een advies was op het conceptreglement. Als het NPC straks een definitief reglement heeft, komt er gewoon een advies zoals altijd, en dan wordt het geagendeerd. De rest van de centrales is het ermee eens dat het actiepunt kan worden afgevoerd.

Pensioenovereenkomst per 1 juli 2025

Dit actiepunt wordt **aangehouden**. Het punt van CCOOP ten aanzien van de pensioenovereenkomst (brief PA/25.0413) zou op een later moment besproken worden. De vraag aan CCOOP is of dit nog besproken moet worden, en zo ja wanneer, of dat het op de voorraadagenda kan komen te staan. De heer Van der Hulst zegt dat CCOOP het niet voor niets op de actiepuntenlijst heeft gezet, de vraag was wat nu de overeenkomst is en wat de regeling, en wat de verschillen daartussen zijn. Dat zal misschien heel juridisch gedetailleerd zijn, maar spreker hoopt dat Defensie dit toe kan lichten. Op dit moment ziet CCOOP een discrepantie. De voorzitter concludeert dat de wens is dat er een korte presentatie wordt gegeven waarin die begrippen apart worden toegelicht. De heer Van der Hulst zegt dat wat er in de discussie speelde is dat het een het gevolg van het ander leek te zijn. Als iets een afgesproken regeling met elkaar is, maar het landt anders in een overeenkomst, dan is dat vreemd. De heer Van Hulsen zegt dat het volgens hem precies andersom is, maar het is goed om het een keer te agenderen. 'Regeling' moet hier niet worden opgevat als iets van wetgeving, dit gaat over het reglement van het ABP. De voorzitter zegt dat ze hoort dat het handig is om deze begrippen nader te duiden. Het actiepunt blijft dus staan en zal worden geagendeerd.

Verbetermaatregelen Regeling Volledige Schadevergoeding

Dit actiepunt wordt **aangehouden**. Eind november wordt de Kamerbrief verstuurd en daarna worden de centrales geïnformeerd. De heer Schilperoort zegt dat dit mooi is, maar dan blijft voor ACOP wel staan dat ze eerst het punt van het PTTS-protocol en ook die invoering besproken willen hebben. Er is namelijk een bepaalde samenhang met dit onderwerp. Spreker hoopt dat partijen dit jaar nog tot afronding kunnen komen. De heer Van Hulsen wil nog een kritische opmerking maken. De interactie aan deze tafel en de interactie tussen de staatssecretaris zijn twee gescheiden trajecten. Het is wat spreker betreft niet per definitie zo dat partijen wachten tot de staatssecretaris een brief naar de Kamer gestuurd heeft, voordat partijen aan deze tafel over iets spreken. Dat proefde spreker wel een beetje in de reactie. De voorzitter zegt dat dit helder is.

PTSS-protocol

Dit actiepoint wordt **aangehouden**. Het protocol en de toelichting zijn verstuurd. Het implementatievoorstel wordt voorbereid en zal zo snel mogelijk informeel besproken worden.

Tegemoetkoming 1% in verband met vervallen niet-korten-bepaling

Dit actiepoint wordt **afgevoerd**. De brief is verstuurd aan ABP en een afschrift daarvan is verstuurd naar de WG PA.

Verzoek ABP over de collectieve waardeoverdracht van nettopensioen

Dit actiepoint wordt **aangehouden**. De conceptbrief is in de maak. In de WG PA van 14-10 is afgesproken dat de conceptbrief via de mail wordt afgestemd en dat er vervolgens een piepbrief wordt verstuurd.

De voorzitter zegt dat partijen door kunnen naar agendapunt 3 maar stelt voor om eerst kort te pauzeren.

Pauze 10:50-10:59

Agendapunt 3: Regeling Tegemoetkoming AOW-hiaat (PA/25.0646 + 4 bijlagen)

De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de heer Van der Hoef.

De heer Van der Hoef zegt dat hij het voor het verslag eerst wil benomen dat de documenten die bij dit agendapunt horen zijn: PA/25.0646 + 4 bijlagen. Spreker vervolgt dat dit onderwerp in de TS NPC is besproken. Er is gekeken naar de relatie met het nieuwe pensioenstelsel. De TS heeft een rapportage opgeleverd en die is aangeboden aan de WG PA. De aanleiding om het in de TS te bespreken was voornamelijk de vraag wat er gaat gebeuren met het nieuwe pensioenstelsel en wat het betekent voor de nieuwe regeling. In de rapportage wordt daar ook op ingegaan. Voor vandaag wil spreker beginnen bij de wijze waarop op dit moment de regeling wordt uitgevoerd. In de TS NPC is hier ook naar gekeken en hier is geconstateerd dat de het wenselijk is om de uitvoering zoals het nu wordt gedaan en de regelgeving die daarvoor is opgesteld met terugwerkende kracht per 2013 vast te stellen. Daarbij wordt tevens de overlijdensuitkering en de anticumulatiebepaling in relatie tot WAO- en WIA-uitkering opgenomen. Het wordt dus meegenomen in dezelfde regelgeving, maar de inwerkingtreding van die twee dingen worden aangehouden tot het moment dat het wel kan worden uitgevoerd. De conceptregelgeving zit bij de stukken en concreet is de vraag of de centrales kunnen instemmen met de vaststelling van deze regelgeving, zodat deze gepubliceerd kan worden en kan worden meegegeven aan de uitvoerder.

De voorzitter vraagt of er nog dingen zijn die de centrales nodig hebben ter verduidelijking.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat partijen nu de huidige regeling met terugwerkende kracht gaan vastleggen, maar ze vraagt zich of dit gevolgen heeft, met name als het gaat over anticumulatie of de overlijdensuitkering, voor de mensen die tussen het moment dat het van kracht gaat en nu wijzigingen hebben gemaakt die geraakt worden door de regeling die partijen nu gaan vastleggen. Wordt er bijvoorbeeld bij overlijden nu alsnog een overlijdensuitkering uitbetaald? En er is nu geen

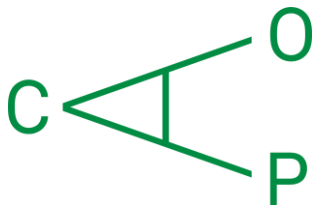
anticumulatie, gaan partijen dat met terugwerkende kracht nog doen? Hier hebben partijen wel over gesproken maar spreker wil het hier graag vastleggen.

De heer Van der Hoef zegt dat dit een terecht punt is. Wat betreft de anticumulatie is dit ten nadele van de situatie nu voor mensen. Het is absoluut niet de bedoeling om terug te kijken met deze bepaling. Zodra de bepaling kan worden ingevoerd, wordt het naar voren toe gedaan, niks met terugwerkende kracht. Iedereen die er nu in zit, blijft de tegemoetkoming houden die hij heeft. Bij nieuwe instroom waarbij dit speelt is het wel de bedoeling dat dat gebeurt. Spreker wil hierbij opmerken dat het niet zijn verwachting is dat het op korte termijn kan worden ingevoerd, maar vooralsnog is het een bepaling die Defensie er graag in wil hebben omdat er een weeffout zit in datgene dat partijen met elkaar hebben bedacht over wie er aanspraak krijgt op deze tegemoetkoming. Het wordt echter dus pas geïmplementeerd voor nieuwe instroom en zodra het zeker gesteld is, en dan worden de centrales hierover geïnformeerd. Dit wat betreft de anticumulatie. Wat betreft de overlidensuitkering is het op dit moment ook niet gerealiseerd. Hierbij is het wel de bedoeling om het met terugwerkende kracht te realiseren. Spreker verwacht echter niet dat dit voor 2027 zal lukken. Dit heeft te maken met de uitvoerder. In de toelichting bij de regeling staat dat er ook gekeken zal worden naar de nabestaanden van de mensen die de tegemoetkoming hadden en nu overleden zijn, en dat die netjes zullen worden bediend door Defensie. Daar zit een heel uitgebreid uitvoeringsaspect aan vast, want hiervoor moeten de gegevens van de mensen die zijn overleden worden verzameld. Het is echter wel de intentie van Defensie om deze nabestaanden te geven wat er beloofd wordt met deze regeling, ondanks dat de uitvoerder dit naar voren toe pas vanaf 2027 kan uitvoeren.

De heer Schilperoort zegt dat hij blij is met de toelichting over de anticumulatie. In de rapportage zou het kunnen lijken alsof het alleen maar gaat over de terugwerkende kracht. Over het tweede heeft spreker wel iets meer zorg. Er is geadviseerd om het bedrag te storten op de rekening van de overledene. Dat is mooi voor de toekomst, maar over de terugwerkende kracht zit spreker in zijn maag. Die mensen zijn misschien al jaren geleden overleden. Spreker zit er ook mee dat het waarschijnlijk pas in 2027 kan, maar het is niet zeker dat de nabestaanden tegen die tijd nog allemaal leven. Het moet wel landen bij de mensen die het nodig hebben. Spreker zou daarom toch willen oproepen of er niet op een andere manier bedacht zou kunnen worden om het wel zo snel mogelijk in te laten gaan en op een andere manier die terugwerkende kracht te organiseren voor nabestaanden.

De heer Van der Hoef zegt dat het ook de wens van Defensie zou zijn om dit zo snel mogelijk in te voeren. Spreker denkt dat het wel essentieel is dat partijen als sociale partners de regeling omarmen. Dan kan ook de formele uitvoeringstoets worden neergelegd. Die zal naar ABP/BRD gaan, met de focus op 2027. Defensie gaat kijken of dit element niet toch misschien al eerder kan worden opgepakt, maar hier kan geen toezegging voor worden gedaan.

De heer Schilperoort zegt dat hij dit snapt, maar hij zit zelfs te denken aan een soort voorschotmodel, dat het dan desnoods later nog verrekend wordt. Spreker zit er toch mee dat er misschien mensen dingen mislopen. De voorzitter zegt dat ze deze zorg snapt, ze is aan het denken of het verstandig is om dit element mee terug te nemen naar de TS NPC, zodat er daar verder over door kan worden gepraat.

De heer Van Hulsen zegt dat hij naar de heer Van der Hoef heeft geluisterd en zichzelf de vraag heeft gesteld wat voor een voorziening dit is. Het is een werkgeversvoorziening die voor een deel bestaat uit pensioen, maar voor een deel ook niet. Spreker denkt dat het duidelijk zou moeten zijn wie dat tweede deel ontvangen heeft. Spreker snapt niet dat Defensie voor deze uitvoering dan afhankelijk is van het ABP. Hij snapt wel dat het soms ingewikkeld is om de nabestaanden te vinden, bijvoorbeeld omdat hun adres of banknummer is veranderd.

De heer Van der Hoef zegt dat er twee dingen gebeuren. Er gebeurt iets naar voren toe, namelijk de implementatie in de systemen, dat is duidelijk. Wat betreft de werking naar achteren is er een lijst nodig van de mensen wiens uitkering ineens is gestopt, daar kan namelijk maar één reden voor zijn en dat is dat ze zijn overleden. Daar wordt op dit moment over overlegd en spreker verwacht daarbij meer medewerking van BRD dan van ABP. Spreker kan op dit moment niks beloven, maar deze gegevens zijn wel nodig om dit op te pakken. Hij deelt de zorg van de heer Schilperoort maar daar kan spreker op voorhand niks op toezeggen.

De heer Van Hulsen zegt dat hij de heer Van der Hoef eigenlijk alleen maar wilde steunen door te zeggen dat het ingewikkeld is als een derde de gegevens heeft die nodig zijn en als deze partij dan moeilijk doet over het beschikbaar stellen daarvan. In dit geval gaat het echter om gegevens van Defensie, die gegevens zijn niet van het ABP. Misschien voor een deel als het gaat over pensioen, maar voor een deel zijn de gegevens van Defensie.

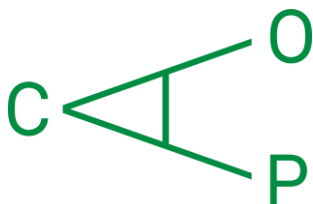
De voorzitter zegt dat er in ieder geval is gesteld dat er vanuit Defensie alles aan wordt gedaan om voor de nabestaanden de regeling op een goede manier uit te voeren, en dat de centrales zullen worden geïnformeerd over de voortgang hierover.

Mevrouw Van Langeraad-Goes vraagt zich af of er toch niet in de TS NPC naar een oplossing kan worden gezocht, zeker gezien het feit dat de kans dat de bekende organisaties mee gaan werken niet heel groot is. Dan wordt het echt ingewikkeld. Partijen zitten volgens spreker allemaal op één lijn dat ze dit zo snel mogelijk geregeld willen hebben, dus ze zou heel graag willen dat Defensie de centrales niet alleen informeert, maar dat er ook wordt gezocht naar oplossingen die wel kunnen in de tussentijd.

De voorzitter zegt dat ze die suggestie inderdaad heeft gedaan en daar wil ze ook aan vasthouden. Spreker wil dit wel loskoppelen van de discussie of er vandaag wel of niet een besluit kan worden genomen. Partijen willen graag voorwaarts, dus dan kunnen ze voor nu dat element even eruit halen en agenderen in de TS NPC op het moment dat er meer data is of voortgang in de gesprekken. Dat zou sprekers voorstel zijn. Ze vraagt of er voor de centrales voldoende ligt om een besluit te nemen.

De heer Van der Hulst zegt dat hij hoort wat de voorzitter zegt en hij is er op zich ook tevreden over. Tegelijkertijd is er een open einde, en als partijen er nu over besluiten moet spreker er maar op vertrouwen dat ze dat open einde nog een keer met elkaar gaan afhechten. Spreker vraagt of de voorzitter iets meer kan zeggen over hoe en wanneer partijen dit open einde dan gaan oppakken.

De voorzitter vraagt aan de heer Van der Hoef wanneer hier meer duiding aan gegeven kan worden. De heer Van der Hoef zegt het in ieder geval enorm helpt als deze regeling wordt vastgesteld. De brief voor de uitvoeringstoets richting ABP ligt al klaar, met name richting BRD. Daar ziet spreker een

enorme medewerking om dit op te pakken. Spreker verwacht dat dit najaar meer duidelijkheid over gegeven kan worden over 2027, en Defensie gaat uiteraard kijken wat er eventueel al eerder voor elkaar gekregen kan worden. Concreet denkt spreker dat Defensie voor het einde van het jaar meer duidelijkheid kan geven.

pm De voorzitter stelt voor om op de actiepuntenlijst te zetten dat dit punt behandeld zal worden in de TS NPC. Daarmee hoopt spreker voldoende comfort te geven om wel vandaag een besluit te kunnen nemen.

De heer Schilperoort zegt dat er wat hem betreft een besluit kan worden genomen vandaag. Alles is op zich goed verwoord en geland in de regelgeving, en hij staat achter de aanpassingen die geadviseerd zijn. Zoals toegezegd moet er dus nog wel gekeken worden naar het uitvoeringsprobleem, en spreker zou ook wel graag een invoeringsdatum willen afspreken. Hij snapt dat het ABP het pas op 1 januari 2027 kan doen, maar het is wel relevant wanneer partijen deze regeling formeel kunnen invoeren, los van of de uitvoering het kan doen. De heer Van der Hoef zegt dat als partijen vandaag hier een besluit kunnen nemen, de regeling dan wordt aangeboden, getekend en gepubliceerd. De heer Schilperoort zegt dat dit wat hem betreft prima is, het gaat het hem erom dat het niet vooruit wordt geschoven in de tijd.

De heer Van Hulsen zegt dat hij kort een historisch context wil geven. Tot op zekere hoogte hebben partijen een belangrijk moment te pakken, omdat het erop lijkt dat ze nu een proces van jaren afsluiten. Partijen hebben in een heel grijs verleden een keer een afspraak gemaakt, en vervolgens is er van alles gebeurd. Tot op zekere hoogte was er in het verleden ook veel kritiek op hetgeen nu voorligt. Er waren mensen die van mening waren dat het UGM gewoon doorgetrokken moest worden. Partijen hebben uiteindelijk wel bewust met elkaar de keuze gemaakt om geen regeling tot stand te brengen, en nu de regeling voorligt stappen ze over die drempel heen. In die zin is dit wel een belangrijk moment. Wat spreker betreft maken partijen nu de keuze dat dit gewoon de regeling is, met een deel terugwerkende kracht en een deel verbeteringen erin. Het ongewenste effect dat er misschien is ingeslopen wordt eruit gehaald. Misschien is het in die context wel goed dat een aantal mensen nog een voordeeltje hebben gekregen. Voor zover het nodig is in de aanbidding is spreker bereid om samen met zijn collega's en Defensie de druk bij ABP een beetje op te voeren door middel van een gezamenlijke brief waarin de urgentie onder de aandacht wordt gebracht.

Mevrouw van Langeraad-Goes zegt dat de onduidelijkheid over de terugwerkende kracht in ieder geval is opgehelderd. Spreker kent niet de historische context die de heer Van Hulsen schetste, dus ze was meer verbaast dat er helemaal geen regeling was vastgelegd. Spreker is blij dat partijen nu iets hebben dat ook vastgelegd dat wordt. Wat betreft de open eindjes met betrekking tot invoering en terugwerkende kracht hoopt spreker dat partijen dit snel opgelost krijgen. Partijen zouden de regeling in tweeën knippen en dit stuk eerst vastleggen, en dit stuk is wat CMHF betreft prima.

De heer Van der Hulst vraagt voor de goede orde of partijen het nu hebben over bijlage 3. De voorzitter zegt dat dit klopt. De heer Van der Hulst zegt dat hij hier nog een vraag over heeft. Wat betreft de uitkering bij overlijden zag spreker in de rapportage dat het daar gaat over 'gehuwden', en vervolgens wordt aangegeven dat er wordt geconformeerd aan dezelfde werkwijze als de SVB. Spreker vraagt zich af of dan ook dezelfde definitie wordt overgenomen, want dan gaat het ook over 'de partner' en 'langdurig samenwonend' en niet alleen maar over 'de gehuwde'. In de regeling wordt gezegd 'We

storten het bedrag op de rekening die bekend is bij de overledene.' Dan zou gezegd kunnen worden dat het naar de nabestaanden gaat, en dat zij kijken wat ze ermee doen op basis van het erfrecht.

De heer Van Hulsen zegt dat er volgens hem is geprobeerd om het gat dat ontstaat door de verschuiving in de AOW-leeftijd op te vangen. Die AOW kent zijn eigen definities, en het zou wat spreker betreft logisch zijn als die definitie iets zou worden verhoogd. Anders zouden er merkwaardige situaties ontstaan waarbij iemand volgens de AOW wel als partner wordt gezien, en niet voor de uitvoeringsregeling. De heer Van der Hoef is het hiermee eens. De heer Van der Hulst vraagt of dit dus zeker wordt gesteld in de uitvoering. De voorzitter zegt van wel.

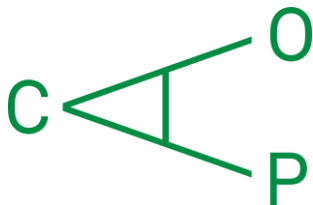
De heer Van der Hulst vervolgt dat er al iets is gezegd over de het anticumulatiebeding, ook voor de mensen met een uitkering. Het zal misschien maar om een of twee gevallen gaan, maar spreker vraagt zich af wat er gebeurt als mensen in die periode toch hun uitkering verliezen. Partijen stellen op een gegeven moment vast dat ze het gerechtvaardigd vinden dat een bepaalde groep niet meer krijgt dan het totaal waarvan partijen vinden dat ze er recht op hebben, maar wat als in deze periode toch een van de uitkeringen zou stoppen? De heer Van der Hoef zegt dat hier navraag naar is gedaan. De WIA of WAO uitkering wordt vastgezet, dus als het stijgt, en dat zal gebeuren, dan wordt daar in de anticumulatie niks mee gedaan. In het geval dat iemand de uitkering zou verliezen, dan wordt dat vaste bedrag dat diegene dan niet meer krijgt dus geanticumuleerd, dat is niet wat beoogd is met deze regeling. In de uitvoering wordt er uitgegaan van het vaste bedrag en dat wordt afgetrokken van de tegemoetkoming AOW-hiaat. Dat is gunstig voor de mensen waarvan de uitkering wel geïndexeerd wordt met de WIA indexatie. In dat ene geval dat iemand de uitkering toch verliest, wil spreker voor het verslag vastleggen dat dit probleem dan zal worden opgelost voor Defensie.

De heer Schilperoort zegt dat hij het niet begrijpt. Het is anticumulatie, ofwel als iemand WAO/WIA krijgt dan wordt dat afgetrokken van de uitkering. Als de WAO/WIA geschrapt wordt, dan wordt er niet geanticumuleerd, ofwel er wordt niks vanaf getrokken. Spreker begrijpt het probleem niet. De heer Van der Hoef zegt dat het een uitvoeringsprobleem is en herhaalt dat Defensie het probleem zal oplossen als er iemand toch zijn uitkering verliest.

De heer Van Deelee zegt dat als WAO/WIA via een uitkering is, het in mindering wordt gebracht, maar als die er niet is, dan wordt het niet in mindering gebracht. Het is fijn dat het bij stijging wordt bevroren omdat het in de uitvoering makkelijker is, maar het niet in mindering brengen via een WIA/WAO uitkering als deze wegvalt is geen uitvoeringsprobleem, maar gewoon wat hier beschreven staat. De heer Van der Hoef zegt dat dit klopt. De voorzitter zegt dat het belangrijkste is dat als deze situatie zich voordoet, het wordt opgelost door Defensie. Ze vraagt of de heer Van der Hulst kan instemmen met wat voorligt onder de voorwaarde dat op de actiepuntenlijst zal komen te staan dat er in de TS NPC nog zal worden gepraat over de terugwerkende kracht. De heer Van der Hulst zegt van wel.

De voorzitter zegt dat er dan vastgesteld kan worden dat er een besluit is genomen en dat dit kan worden afgerond. Ze begrijpt van de heer Van der Hoef dat de laatste dingen zullen worden uitgewerkt, dat het dan definitief gemaakt zal worden en vervolgens zal worden gepubliceerd.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze zich nog afvraagt wie dan de mensen zijn die aanspraak kunnen maken op de overlijdensuitkering. De definitie onder artikel 6 bij de inwerkingtreding is heel ruim, veel ruimer dan dat de SVB de AOW overlijdensuitkering toekent. In het artikel zelf wordt alleen

gelinkt aan de omvang van de AOW uitkering, maar niet aan dezelfde groep rechthebbenden. Spreker denkt dat partijen daarom nog even heel goed moeten kijken of er nu geen onduidelijkheid ontstaat over wie dan uiteindelijk de rechthebbenden zijn op basis van deze regeling. Er lijkt ruis te ontstaan doordat er aangesloten wordt bij de definitie van AOW en gelijktijdig in de uitleg nabestaanden heel breed worden geformuleerd.

De heer Siesling zegt dat de afbakening vooral zit in het feit dat de doelgroep degenen zijn die gehuwde AOW tegemoetkoming krijgen. Daar zit ook de koppeling met SVB. Iemand moet dus een partner hebben of iets dat volgens de definitie hieraan gelijk staat, en aan die personen wordt dan uiteindelijk de overlijdensuitkering overgemaakt. Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat de overlijdensuitkering ook wordt overgemaakt aan kinderen van 18 jaar en jonger, dus niet alleen aan partners. In de omschrijving worden alleen nabestaanden genoemd, zonder de verwijzing naar exact dezelfde definitiehantering als de SVB, die anders is dan bijvoorbeeld de definitie in de ABP regeling. Er zou dus ruis kunnen ontstaan omdat de regelingen andere definities hanteren. Spreker wil dus alleen de suggestie doen om te kijken of de definities goed geborgd zijn. Ze heeft liever dat het duidelijk is dan dat hier partijen straks nog discussies over krijgen.

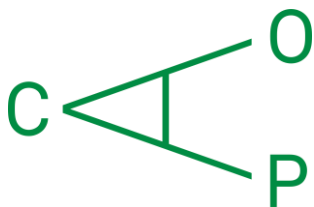
De heer Van der Hoef zegt dat dit op zich een zelfstandige regeling is, maar spreker komt terug op wat eerder is gezegd dat SVB precies wordt gevolgd, want daarin staat het ruimer geformuleerd. In de regeling die voorligt gaat het over de gehuwde status en alles wat daarmee gelijk is, dus niet kinderen van 18 jaar en jonger.

De heer Schilperoort merkt op dat in de uitvoering het wordt overgemaakt op het rekeningnummer van de overledene, en vervolgens is het aan de erfgenamen om het verder te regelen. Spreker ziet niet zozeer een probleem. De heer Van der Hoef zegt dat in deze regeling gaat over iemand die gehuwd is of daaraan gelijkgesteld, en het bedrag wordt inderdaad overgemaakt op de rekening van de overledene.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat het haar erom ging welke regeling er wordt gevolgd. De ABP regeling voorziet voor gepensioneerden een uitkering, de werkgever voor actieven voorziet een overlijdensuitkering, en deze mensen vielen in het gat tussen die regelingen. Hierover hebben partijen gezegd dat deze mensen een vergelijkbare uitkering moeten kunnen krijgen. Door nu te zeggen dat het alleen bestemd is voor de partner wordt het wel veel meer vernauwd dan de SVB regeling, maar ook ten opzichte van de ABP regeling.

De heer Van der Hoef zegt dat hier niet de vergelijking gemaakt moet worden met de pensioenregeling van ABP, dan wel wat er in AMAR of BARD staat bij overlijden. Dat zijn andere uitkeringen. Hier is inderdaad wel de link gelegd met de wettelijke overlijdensuitkering en de AOW regeling, en er is bewust voor gekozen om te kijken naar iemand met een gehuwde status, want diegene krijgt dan de bruto AOW toegekend.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat in Artikel 6 over de inwerkingtreding staat 'de partner of de nabestaanden' dus er wordt wel degelijke de link gelegd met anderen dan de partner. Het ging spreker dus om of duidelijk is over welke nabestaanden het gaat. Het is nooit haar bedoeling geweest om te zeggen dat dan alle nabestaanden geschrapt moeten worden.

De heer Van Hulsen zegt dat hij terug wil naar het oorspronkelijke vertrekpunt. Normaalgesproken zouden mensen op 65-jarige leeftijd met AOW gaan en met pensioen gaan. Dat gebeurt niet, en partijen hebben een regeling verzonnen om dat effect op te vangen. Dan moeten partijen dus kijken wie er in die oude situatie, als de wereld niet veranderd was, recht hadden op een overlijdensuitkering. Dat zou wat spreker betreft het vertrekpunt moeten zijn. Als het zo is dat in de AOW behalve de gehuwden en daaraan gelijkgestelden, ook een minderjarig kind eronder valt, dan is dat wat spreker betreft het vertrekpunt. Dat staat in de AOW. Het woord 'nabestaanden' klopt hier dus.

De heer Schilperoort zegt dat hij denkt dat er twee discussies door elkaar heen lopen. Er is in eerste instantie uitgegaan van een methodiek van UKW. Daar is ook een overlijdensuitkering maar die is drie maanden en toen kwam er discussie over de voorziening voor het gat in de AOW, maar als er naar de definities wordt gekeken dan zijn deze zoals ze ook in het UKW staat. Daar staan ook kinderen bij, en weduwe, weduwnaar, geregistreerd partner etc. Uiteindelijk zijn partijen hierop uitgekomen en spreker heeft van de heer Van der Hoef begrepen dat het wordt uitgekeerd op het rekeningnummer van de overledene, en dan komt het uiteindelijk altijd terecht bij de nabestaanden. Spreker denkt dat het dus niet groter en ingewikkelder gemaakt moet worden, het enige dat nog gedaan zou kunnen worden is dat in de regeling staat dat het wordt uitgekeerd aan de overledenen, maar dat is toch raar. Daarom staat het in de toelichting. De heer Van der Hoef zegt dat dit laatste precies klopt.

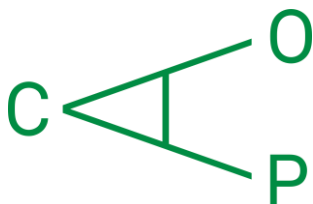
Mevrouw Van Langeraad-Goes vraagt wie de rechthebbenden van de overlijdensuitkering zijn. De heer Van der Hoef zegt dat het in de toelichting bij Artikel 6 staat, maar dan zou het eigenlijk in Artikel 4 van de regeling zelf nadrukkelijk geformuleerd moeten worden. Daar stond aanvankelijk dat het wordt uitgekeerd op het rekeningnummer van de overleden, maar omdat het eigenlijk raar is om dat in de regeling op te nemen is dat er uitgehaald. Dit is echter wel de systematiek zoals het gedaan zal worden naar de toekomst. Als partijen zeggen dat precies de definitie van de AOW wet gevolgd moet worden, dan zou dat in Artikel 4 moeten worden opgenomen. Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat het haar niet ging om welke van de twee, maar dat het duidelijk is voor mensen die dit straks gaan lezen.

De voorzitter constateert dat vandaag in ieder geval voor het verslag is vastgesteld dat de uitkering wordt uitgekeerd op het rekeningnummer van de overledene, en dat daarna de nabestaanden het deel waar ze recht op hebben ontvangen. Op deze manier is het afgedekt en opgelost conform de eerdere discussies.

De heer Van Hulsen zegt dat als het zo wordt vastgelegd, meerderjarige kinderen ook meedelen in de uitkering, terwijl hij dacht dat de AOW systematiek zou worden gevolgd en alleen de minderjarige kinderen mee delen. Hij vindt het echter prima zo.

De heer Siesling zegt dat nu in Artikel 4 staat dat alleen mensen met een gehuwde AOW deze overlijdensuitkering krijgen. Een ongehuwde met meerderjarige kinderen zou dan niet onder deze definitie vallen.

De heer Van Hulsen merkt op dat dit niet is wat de heer Van der Hoef later zei. Wat spreker betreft is het ook inconsistent met het vertrekpunt dat partijen ooit gehanteerd hebben, namelijk dat ze kunstmatig gaan herstellen wat de situatie zou zijn geweest op het moment dat die AOW door zou zijn gegaan. Dan past daar gehuwd/geregistreerd partnerschap/notarieel verleden samenlevingscontract

niet bij, want dan worden de ongehuwden met minderjarige kinderen uitgesloten. Daar zou spreker wel moeite mee hebben.

De heer Siesling zegt dat partijen dan komen op het punt van uitvoering. Ze hebben de discussie bij het ABP regelement gehad dat alles zo veel mogelijk geprobeerd wordt te automatiseren. In dit geval zou bij verruiming van de doelgroep krijgen dat bij gehuwden of zichzelf moeten melden of dat in de toekomst de uitvoerder actief achter deze groep aan moet om te kijken of er nog meerderjarige kinderen zijn die recht hebben op deze overlijdensuitkering.

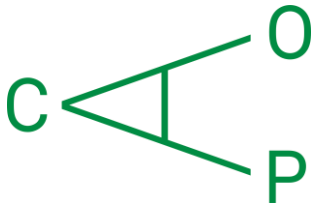
Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat dit echt twee verschillende discussies zijn. Als er wordt gekeken naar de ABP uitvoering van het reglement dan is er een omschrijving wie dan de belanghebbenden zijn. Als die wordt gevolgd is dat prima, maar dan moet wat voorligt worden aangepast. Anderzijds kunnen partijen zeggen dat dit een invulling is alsof iemand met 65 met pensioen is gegaan, de AOW toen tot uitkering was gekomen. Dan worden ook de definities van SVB gevolgd als het gaat over de overlijdensuitkering, want die had iemand gekregen als diegene AOW had gekregen. Dan is het logisch om daarbij aan te sluiten. Het maakt spreker niet uit of partijen links of rechts gaan, maar het moet wel duidelijk zijn. Of partijen sluiten aan bij de pensioen definitie, maar dat is een hele andere discussie, of ze blijven bij de definitie waarin partijen stellen dat mensen recht hadden gehad op AOW als het niet opgeschoven was, maar als er nu wordt gezegd dat het alleen maar gaat om mensen die gehuwd zijn en verder niks, dan wordt het wel heel nauw. Spreker denkt ook niet dat dat de bedoeling is geweest.

De heer Siesling zegt dat het dan gaat om 'gehuwd' in de brede definitie, dus alles wat daarmee samenhangt. Het gaat erom dat er een automatische trigger kan worden gecreëerd tussen dat iemand een bedrag krijgt, en als diegene overlijdt dan is er per definitie een partner, in welke vorm dan ook, die de overlijdensuitkering krijgt. Bij die andere groep zou er veel dieper ingedoken moeten worden om te kijken of er dan nog een minderjarig kind, pleegkind, etc. is die de uitkering krijgt.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat als partijen het niet al te ingewikkeld willen maken en willen aansluiten bij hetgeen dat al die tijd al is gedaan alsof de AOW leeftijd 65 jaar is gebleven en iemand op die leeftijd ook met pensioen is gegaan, dan had diegene in diezelfde logica de overlijdensuitkering van SVB gekregen volgens de regelingen van de SVB. Dan ligt het in de lijn der verwachting dat partijen hier ook aansluiten bij dezelfde definitie.

De heer Schilperoort zegt dat hij denkt dat het nu onnodig ingewikkeld wordt gemaakt. Zoals het nu wordt omschreven, waarbij het aan de erfgenamen wordt overgelaten, is de simpelste manier. Daarmee wordt niemand uitgesloten, want iedereen die recht heeft kan gebruikmaken van die overlijdensuitkering. Hoe meer partijen eraan gaan sleutelen, hoe ingewikkelder het wordt. Het probleem zit hooguit bij het woord 'gehuwden', als het daar echt op zit zou daar eventueel nog een aanpassing op kunnen worden gedaan.

De voorzitter zegt dat ze deze discussie over definities zou willen afronden. Partijen zijn het erover eens dat het geld wordt gestort op de rekening van de overledene, en dat daarna de verdeling plaatsvindt onder de erfgenamen. Dat is ook wat partijen beogen. Spreker zou dit onderwerp hiermee willen afsluiten.

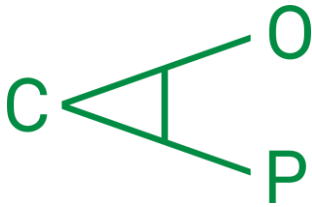
De heer Van der Hulst vraagt of de voorzitter met 'dit onderwerp' bijlage 3 bedoelt. De voorzitter zegt van wel en vraagt of hij nog punten heeft. De heer Van der Hulst zegt dat als het gaat om bijlage 3, hij instemt met wat partijen hebben afgesproken.

De voorzitter vraagt aan de heer Van der Hoef of er apart nog iets gezegd moet worden over bijlage 4. De heer Van der Hoef zegt dat met betrekking tot de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel de TS NPC heeft geconstateerd dat op twee elementen de regeling zou moeten worden aangepast om ook vanaf 2027 de zaken goed te laten lopen. Ten eerste is er de vraag hoe het ABP ouderdomspensioen moet worden vastgesteld. Dat is straks niet meer een bedrag in de administratie als zodanig, maar die moet worden vastgesteld op basis van vermogen en dan uitgaan van een pensioenleeftijd van 65 jaar. Dat is ook nadrukkelijk toegelicht in de rapportage, dat is dus anders dan nu. Het tweede element is voor een beperkte groep burgers die nu nog in de regeling zitten waarvan bekend is dat er in het inkomen niks verandert anders dan door indexatie. Er kan dus kort voor 2027 worden vastgesteld wat de vervroegingsfactor is. Dat is straks niet meer zichtbaar in de administratie van ABP, dus de vervroegingsfactor van deze beperkte groep burgers (300-400 mensen) zal net voor 2027 worden vastgesteld. Dit is namelijk nodig voor component 2 in de huidige regeling van het vervroegingseffect. Dit zijn de twee dingen die nadrukkelijk in de regeling moeten worden aangepast en zoals in de rapportage staat is de wens om hier aan tafel in te stemmen met de beleidsuitgangspunten. Dat is essentieel om duidelijkheid te geven naar de toekomstige uitvoerder hoe de regeling moet worden vormgegeven. Er is al nadrukkelijk met ABP over gesproken dat het ook op deze manier kan. De wijzigingen zijn al in een concept wijzigingsbesluit vastgelegd. Naar de mening van Defensie is het daarin goed verwoord. De vraag is concreet of de centrales het eens zijn met de beleidsuitgangspunten en of het al op een goede manier is verwoord in de concepten. Het hoeft niet vandaag definitief worden vastgesteld, maar partijen hebben het wel nodig om in de uitvoeringstoets duidelijk te geven over hoe partijen het willen hebben.

De heer Schilperoort zegt dat in zijn optiek goed is vastgelegd wat in de TS NPC is besproken. ACOP heeft er op zich ook geen bezwaar tegen om dit als uitgangspunt op te nemen en het zo op te schrijven. Spreker heeft wel een voorbehoud met betrekking tot het vaststellen van de regeling. Hij vindt het iets te vroeg om te veronderstellen dat de pensioenregeling toch een jaar later wordt ingevoerd. Dan zouden partijen er hier al een klap op gegeven hebben en de regeling in laten gaan. Spreker vindt dus wel dat partijen dit onder een zeker voorbehoud moeten doen en dat ze ergens dichtbij het omklapmoment dit nog een keer terug moeten laten komen om het definitieve plan te bespreken.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze het eens is met de heer Schilperoort. Ze wil het aanhouden, maar CMHF is het wel eens met wat hier opgeschreven staat. Partijen hebben een mooie poging gedaan om hetgeen ze nu hebben mee te nemen naar de nieuwe regeling. De TS NPC heeft goed werk verricht door te proberen hetzelfde vorm te geven onder een hele nieuwe regeling. Spreker denkt dat dit een mooie vastlegging is van hetgeen partijen daar hebben besproken, maar haar voorkeur heeft ook dat dit wordt klaargelegd om hier later nog een keer een finale klap op te geven, niet met de intentie om het dan opnieuw te bespreken, maar mochten er nog nieuwe dingen opduiken dan kunnen die nog meegenomen worden voordat partijen het volledig aftikken.

De heer Van der Hulst zegt dat wat hier staat een vertaling is van hetgeen besproken is in de TS NPC, maar spreker zou voor de mensen die de verslaglegging van de WG PA lezen wel graag zien dat nog

eens even wordt geduid hoe Defensie de gerechtvaardigde aanspraak ziet. De burgers en militairen zullen dit lezen en naar elkaar kijken. De definities zijn voor spreker helder, maar misschien niet voor degenen die dit willen nalezen. Zij zullen zich misschien afvragen waarom bijvoorbeeld de burgers wel een stukje compensatie krijgen maar de militairen niet. Het lijkt spreker goed om dit nader te duiden en goed mee te nemen in de communicatie naar de populatie.

De voorzitter zegt dat ze hoort dat de heer Van der Hulst zegt dat de verwoording van de beleidsuitgangspunten goed is, maar hij het voor de verslaglegging nog dingen nader wil duiden.

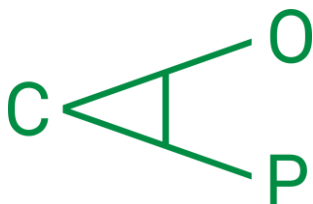
De heer Van Hulsen zegt dat hij met betrekking tot het laatste het idee had dat bijlage 2 een officieel stuk is dat meegezonden is, maar daar zit volgens spreker al heel veel in dat verklaart waarom voor welke groep welke keuze wordt gemaakt. Spreker vraagt zich dus af wat de heer Van der Hulst precies mist. Tegen extra verduidelijkingen kan hij geen bezwaren hebben, zeker als de conclusie wordt getrokken dat er op dit moment niet gecommuniceerd moet worden omdat er alleen maar een regeling is 'voor de uitvoeringstoets' en het risico bestaat dat er misschien nog iets gaat veranderen. Dan moet er op dit moment niet met een hardheid worden gecommuniceerd. Wat spreker betreft is dit netjes technisch voorbereid, daar uitgekomen wat was voorbereid en de notitie die vervolgens is geschreven past hierbij. Hij zou ook geen moeite hebben met een 'herijking' als de wereld verandert. Die verandering zou wat spreker betreft ook eerder kunnen zijn, namelijk op het moment dat partijen horen krijgen dat de uitvoeringstoets niet is geslaagd. Dit is het wat spreker betreft.

De heer Van der Hulst zegt dat als partijen er nu een klap op geven en er vindt niet iets plaats in de tussentijd tot 2027, dan komt het nog een keer terug als een soort hamerstuk en dan zullen partijen zeggen dat ze alles al besproken hebben. Daarom wilde spreker het ankerpunt hier vast neerleggen voor de communicatie om het ook duidelijk te maken voor de doelgroep.

De voorzitter zegt dat ze in ieder geval van alle centrales hoort dat ze instemmen met wat voorligt. Ze zoekt nog naar hoe dat ankerpunt verder vormgegeven zou kunnen worden en vraagt aan de heer Van der Hulst waar hij behoefte aan heeft.

De heer Van der Hulst zegt dat partijen al heel wat NPC sessies hebben gesproken hierover, dus inmiddels begrijpt hij het zelf een beetje. Lezers hebben behoefte aan een uitleg in jip-en-janneketaal waarom de een het pensioencompensatie krijgt, en de ander niet. Spreker wil voor zijn dat hier verwarring over ontstaat.

De voorzitter zegt dat deze uitleg ook onderdeel is van het communicatieplan en vraagt zich af of het ook hier voor de verslaglegging al verduidelijkt moet worden. De heer Van der Hoef zegt dat mevrouw Van Langeraad-Goes net een goede toevoeging had, namelijk dat wat met deze wijziging wordt beoogd is om heel dicht bij te blijven bij wat het nu al is. De bestaande systematiek wordt eigenlijk in stand gehouden. Het verschil zit niet in het AOW-hiaat, maar in het pensioenreglement zelf. De pensioenleeftijd van 65 jaar, dan wel de AOW-leeftijd voor de burgers, daar zit het verschil in de huidige regeling al in de wijze waarop de AOW-hiaat regeling is vormgegeven met component 2 voor de burgers. Dat blijft ook in de nieuwe regeling hetzelfde. Met betrekking tot de communicatie heeft spreker dit nu nog niet klaar liggen, maar er is op dit moment bijvoorbeeld de AOW-hiaat rekentool en dat soort instrumenten, maar ook bij de toelichting straks op de P&O startpagina zal echt wel nagedacht worden hoe dit op een goede manier gecommuniceerd kan worden.

De heer Van der Hulst zegt dat zijn verzoek er meer zin zat dat er best wat mensen in de organisatie zijn die de verslaglegging van deze vergaderingen lezen, en die kennen niet de hele voorgeschiedenis die partijen hebben gehad in de TS NPC. Voor deze mensen komt het dus als een verassing, en dan lezen ze dat het in lijn is met wat partijen met elkaar hebben afgesproken. Daarmee doen partijen volgens spreker zichzelf te kort over hoe veel tijd en moeite ze hierin hebben gestoken. Daarom denkt spreker dat het goed zou zijn om hier iets meer woorden aan te besteden. Dan landt dit soort complexiteit beter bij de doelgroep voor wie partijen dit met elkaar doen.

De heer Van Hulsen zegt dat hij dit snapt, maar hij zit te worstelen met wat er nu gecommuniceerd moet worden. In eerste instantie dacht spreker dat partijen iets moesten gaan communiceren dat ze al jaren doen. Dit verschil tussen burger en militair is er al jaren en de redenen daarvoor gelden nog steeds. Wat spreker betreft moet er eerder gecommuniceerd worden dat partijen iets bestaands hebben, maar dat dit in de toekomst niet kan omdat het pensioenstelsel wijzigt, en dat partijen dit als oplossing hebben verzonnen. Dat zijn twee verschillende focussen. Spreker snapt dat er waarschijnlijk een klein beetje van het een nodig is om het andere goed te doen, dus de toezegging dat er serieus naar gekeken wordt is prima en dat er te zijner tijd goed wordt gecommuniceerd, maar volgens spreker zou de focus moeten liggen op: er was iets, dat kan niet meer, dus dit nieuwe is er nu voor verzonnen.

De heer Schilperoort zegt dat dit ook voor hem geldt, hij heeft er beeld bij dat er een communicatieplan moet worden gemaakt. Wat hem betreft mag de TS NPC zich hierover buigen. Door de uitleg van de heer Van der Hoef is nu in het verslag al geduid wat in het verleden het verschil was, en dan moet er voor de toekomst nog een goed communicatieplan gemaakt worden om uit te leggen dat het in de toekomst niet meer op dezelfde manier kan worden uitgevoerd, maar dat er wel zo dicht mogelijk gebleven blijft aan wat het nu ook is.

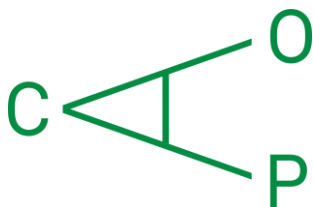
De heer Van der Hoef zegt dat partijen nu deze conceptregeling hebben, die zal naar ABP worden gestuurd met het verzoek om het uit te werken tot een uitvoeringstoets. Als daar een reactie op komt en alle seinen staan op groen, dan is het ook aan partijen aangeleggen om hier snel duidelijkheid over de creëren. Er kunnen namelijk inderdaad mensen zijn die het verkeerd begrijpen en dan verkeerde conclusies trekken. Er moet dus snel duidelijk worden gemaakt dat in 2027 deze regeling gewoon keurig doorgaat.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat het nadenken over hoe en wat misschien niet langs de TS NPC hoeft, maar ze wil namens die groep wel aanbieden om hierover mee te denken.

De voorzitter bedankt voor de toelichting en de afronding van dit punt. Spreker zegt dat de beleidsuitgangspunten worden vastgesteld en dat het daadwerkelijk verder vormgeven op termijn zal worden gedaan. Op dat moment zal gekeken worden of er nog wijzigingen zijn voor het moment van invoering. Dan worden de beleidsuitgangspunten niet meer ter discussie gesteld, maar wordt er wel gekeken naar wat er eventueel moet worden aangevuld op de regeling. Defensie doet de toezegging dat er na zal worden gedacht over het communicatieplan en dat dit op een goede manier zal worden vormgegeven, juist vanwege de complexiteit van deze materie.

pm

Pauze

Agendapunt 4: Reactie Pensioenkamer op SOD brief van 2 juli (PK/25.0447) inzake concept Pensioenreglement 2027 (PA/25.0645 + 3 bijlagen)

De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de heer Van der Hoef.

De heer Van der Hoef zegt dat de reactie van de Pensioenkamer op de brief positief is. Waar het met name om te doen is, is de laatste alinea. Deze gaat over het AOP onderzoek voor militairen en of er eventueel kan worden aangesloten op de ABP brede regeling. De PK vraagt hier om geïnformeerd te worden over de vorderingen die in dit onderzoek worden gemaakt. Vandaag moeten partijen met elkaar bespreken of ze hier op willen reageren en zo ja, hoe dan. Er is al een conceptbrief, maar de eerste vraag is of partijen überhaupt willen reageren.

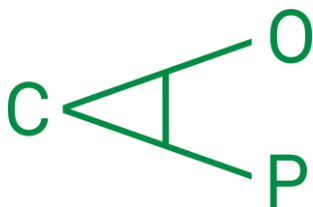
De heer Schilperoort zegt dat ondanks dat hij het een wat vaag briefje vond, het verzoek in de laatste alinea duidelijk was. Spreker vindt dat als iemand een verzoek doet, en zeker als het een partij is waar de WG een wisselwerking mee heeft, dat het redelijk is om antwoord te geven. Spreker denkt dat het prima kan, vorige week in de TS is ook gesproken over de stand van zaken en daar is volgens spreker ook al een conclusie uit naar voren gekomen over wat de weg voorwaarts zou moeten zijn. Hij zou er dus geen bezwaar tegen hebben om een brief aan de PK te sturen waarin staat hoe partijen verder denken te gaan met de discussie.

De heer Van Hulsen zegt dat als hij kijkt naar de vraag die gesteld is, hij om de redenen die de heer Schilperoort genoemd heeft maar ook omdat partijen inmiddels met elkaar gedefinieerd hebben waar de knelpunten zitten, er wel voor zou zijn om te reageren. Er staat in de alinea echter nergens wanneer er precies gereageerd moet worden, maar partijen zijn voor sprekers gevoel nu wel zo ver dat ze iets concreets zouden kunnen vertellen. Ze zijn nog zeker niet zo ver dat ze weten wat het besluit gaat worden, maar ze kunnen wel een soort procesupdate geven.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze het eens is met wat de heer Schilperoort en de heer Van Hulsen hebben gezegd. Als er wordt gevraagd om een reactie dan is het in ieder geval beleefd om te reageren. De inhoud van de reactie is natuurlijk aan de partijen zelf. Ze moeten wel goed kijken naar de mate waarin ze in detail treden, ook in het kader van verwachtingsmanagement aan de andere kant.

De heer Van der Hulst zegt dat hij merkte dat er goed over de brief is nagedacht, het was een reactie op de brief van 2 juli en kwam in oktober. Het belangrijkste dat CCOOP wil meegeven is de periode van vier weken die in de brief staat. In de brief van de PK staat 'de door u genoemde vier weken periode', maar daarbij is wel aangegeven dat het ten minste vier weken is, en zo lang als partijen ongeveer nodig denken te hebben voor de complexiteit en de veelheid van het pensioenreglement. Verder constateert spreker in de laatste alinea dat de PK graag op de hoogte gehouden wil houden. Dat vindt spreker logisch, dat wordt andersom ook verwacht. Het lijkt spreker wat overdreven om daar nu weer een brief aan te wijden. Het is hem om het even.

De voorzitter zegt dat ze wel de wens hoort om te reageren middels een brief. Er is al een conceptbrief, die zouden partijen nu kunnen bespreken. Mevrouw Grondhuis zegt merkt op dat er ook hier aan tafel leden zitten die in de PK zitten. Er zou ook een mondelinge terugkoppeling gegeven kunnen worden. Dan zou er geen brief nodig zijn.

De heer Van Hulsen zegt dat hij niet wil dat partijen elkaar bestoken met brieven, maar hij zit in dit geval wel met het probleem dat hij niet namens anderen wil spreken. Hij heeft liever dat hier wordt afgestemd wat de tekst moet zijn. Mevrouw Van Langeraad-Goes vult aan dat er in de PK enige twijfel is of er wel haast gemaakt wordt met dit onderwerp, dus het lijkt haar wel handig om dit per brief te behandelen.

De heer Schilperoort zegt dat hij wel bezwaar zou hebben tegen een mondelinge koppeling door de twee leden van de PK die hier aan tafel zitten. Bij de TS zou hij daar geen moeite mee hebben omdat het een informeel voorbereidend overleg is, maar in deze setting is hij er geen voorstander van. Hij zou dan toch liever als PA een brief met een update sturen, en dan is het belangrijk om daarin te noemen waar de knelpunten zitten, en dat er ook wordt aangegeven dat partijen wel verder gaan met het uitwerken van een voorlopige eigen regeling. Wat spreker betreft geven partijen deze update, ook in het kader van verwachtingsmanagement.

De voorzitter concludeert dat het goed is om een brief te sturen, ook om duidelijk te maken dat het namens alle partijen hier aan tafel is. Er is een concepttekst al opgesteld, spreker stelt voor om hier doorheen te lopen.

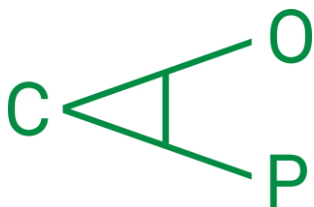
De heer Van der Hulst zegt dat hij het op zich prima vindt om een brief te sturen, maar als partijen reageren, dan doen ze het formeel. Het is ook gebruikelijk dat er als SOD wordt gereageerd en niet vanuit de WG PA. Wat spreker betreft doen partijen het nu ook gewoon op die manier. Dan heeft spreker nog een punt van orde. Het lijkt alsof het steeds gebruikelijker wordt om in de WG's een brief te gaan bespreken. Dit werd de vorige keer ook in de WG PA en gedaan, en laatst ook in de WG REO. Toen hebben partijen de brief afgesloten en toen kwam de definitieve brief pas zes weken later. Spreker vraagt of dit de nieuwe werkwijze zal worden. Het komt warrig over om het op deze manier te doen. Hij is er dan ook niet op voorbereid. Als partijen het op deze manier doen, zou spreker ook liever hebben dat het dan even wordt uitgeprint. Dan heeft hij de brief voor zich en kan hij het ook zelf even doorlezen.

De heer Van Hulsen vraagt of er druk op zit dat de brief er morgen uit moet. Voor zijn gevoel is dit namelijk niet zo. Spreker zou net als de heer Van der Hulst niet willen landen op een soort nieuwe werkwijze. Het lijkt het in ieder geval goed om de brief door te nemen en met alle bemerkingen een bijgestelde brief op te stellen, en dat de centrales het dan nog als piepbrief aangeboden krijgen. Dan zit de vaart er ook in.

De voorzitter zegt dat het ook niet haar bedoeling was om de brief woordelijk door te nemen. Het lijkt haar goed om even te bespreken of de juiste dingen er in staan, en dan kan het in het vervolgproces worden afgerond.

De heer Van der Hoef wil opmerken dat in de conceptbrief bijna letterlijk de tekst is overgenomen van de rapportage die heeft voorgelegd in de WG PA. Het zou ook korter kunnen, maar in het kader van verwachtingsmanagement staat er nu iets meer uitleg in de conceptbrief.

De voorzitter zegt dat het haar goed lijkt om even in grote lijnen te duiden wat er in de brief staat en wat er aan achtergrond in zit. Dan kunnen partijen kijken of ze de juiste thema's te pakken hebben en kunnen ze van daaruit verder.

Mevrouw Grondhuis zegt dat het eerste deel de opening is, en het tweede deel refereert aan de brief. Er wordt ook herhaald wat eerder is aangegeven aan de PK, namelijk dat er getracht wordt om voor 1 januari 2027 het onderzoek te hebben afgerond. Het volgende deel gaat over wat er in de analyse aan de orde is geweest en er wordt toegelicht welke varianten er zijn onderzocht. In de TS NPC zijn er vervolgens vier criteria gedefinieerd waarlangs de varianten zijn getoetst. Daarvan wordt gezegd dat die toetsing wel tot nadelen en aandachtspunten heeft geleid. Hiervan wordt in ieder geval de 1 loket aanpak eruit gelicht. In de brief staat ook dat wat betreft de lopende uitkeringen, deze niet overgeheveld kunnen worden naar ABP. Hierdoor worden partijen geconfronteerd met twee uitvoeringspraktijken die naast elkaar zullen moeten bestaan. Daarvan is ook in de TS NPC geconstateerd dat er gekeken moet worden of er nog alternatieve maatregelen zijn om dit op te lossen. In de conceptbrief staat ook een heel uitgebreid stuk over de politie en de vraag is of onderzoek van iemand anders zo uitgebreid teruggekoppeld moet worden. Sprekers voorstel zou eigenlijk zijn om deze alinea weg te halen, met uitzondering van het laatste deel waarin staat dat er ook nog het vraagstuk is van de blootstelling aan bijzondere risico's in geval van grootschalige militaire inzet.

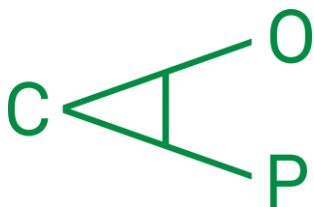
De heer Schilperoort wil iets zeggen over het stuk over de grootschalige militaire inzet. Het lijkt nu alsof partijen zich erbij neerleggen dat het iets zou zijn van het ABP alleen, maar spreker heeft al eerder aangegeven dat de vraag veel breder is, namelijk of er überhaupt wel financiering moet plaatsvinden via de pensioenregeling. Spreker zou wel willen dat dit duidelijk wordt benoemd. Het is niet alleen ABP die dit nader moet onderzoeken. Dat is wel een van de grootste struikelpunten als het niet oplosbaar is.

Mevrouw Van Langeraad-Goes vult aan dat in de passage daarvoor over de financiën wordt gesproken, en daar blijkt niet duidelijk uit dat de kosten niet alleen voor Defensie toenemen, maar voor de hele regeling. Dat blijkt hier niet uit, dat mag best wel wat scherper worden aangezet.

De voorzitter vraagt of er op voorhand dingen zijn die gemist worden en nog toegevoegd moeten worden.

De heer Van der Hulst zegt dat het niet onwaar is dat erover wordt gesproken in de NPC, maar partijen gaan nu iets dat vrijdenkend in het TW met elkaar besproken wordt nu in een brief zetten alsof het dan toch geverifieerd of gevalideerd is door de WG PA, en dan wordt het aan de PK verstuurd. Spreker denkt niet dat dit een weg is die partijen op dit moment willen bewandelen. Spreker heeft de brief van de PK niet zo geïnterpreteerd dat partijen zodra ze iets hebben, dit moeten laten weten. Het lijkt hem beter om de NPC eerst te laten komen met wat de uitgangspunten zijn en wat de rapportage aan de WG PA is. Dan kan de WG PA het valideren voordat het verder wordt doorgestuurd.

De voorzitter zegt dat die validatie al heeft plaatsgevonden, het is vastgesteld in de WG PA en dat is ook de basis voor deze brief. Daar staat niks anders meer in dan al in het formele overleg is vastgesteld. De rapportage is in de WG PA besproken. De heer Van der Hulst merkt op dat dit niet is gezegd in de brief die vorige keer is gestuurd. Toen zijn partijen juist weggebleven van de politie en andere zaken. Wat ze er toen uit hebben gehaald, wordt er nu toch weer ingezet. De voorzitter zegt dat het gedeelte over de politie eruit wordt gehaald, dat werd net toegelicht door mevrouw Grondhuis. Spreker vraagt aan de heer Van der Hulst of er dan nog iets in staat waar nog niet formeel over

gesproken is. In haar beleving is alles afgedekt. De heer Van der Hulst kan er echter nog even rustig over nadenken. De heer Van der Hulst zegt dat dit prima is, hij ziet de brief wel tegemoet.

De heer Van Hulsen merkt op dat er werd gezegd dat het deel over de politie uit de brief zal worden gehaald, maar hij zou er op zijn minst aan hechten dat er een zin in staat dat er wordt nagedacht over dit vraagstuk. De voorzitter is het hiermee eens, dat kan in meer algemene bewoording kort worden genoemd.

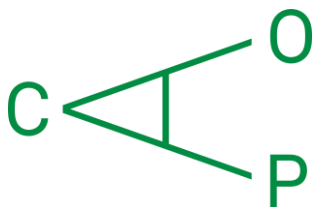
Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat er nu eigenlijk alleen wordt gereageerd op de vraag van de PK om geïnformeerd te worden, maar in dezelfde brief stond ook iets over de tijd die gevraagd is voor het reglement. Spreker vraagt of partijen daar in deze brief ook aandacht aan gaan besteden.

De heer Van der Hulst zegt dat hij snapt wat mevrouw Van Langeraad-Goes bedoelt en daar zou hij ook een voorstander van zijn. Spreker herhaalt dat hij echter niet vindt dat partijen nu met een brief moeten reageren. Als al deze elementen worden meegenomen, herhalen partijen eigenlijk die brief die ze al eerder hebben gestuurd. Dat voelt voor spreker als bureaucratie die niet nodig is.

De heer Schilperoort zegt dat hij het hier niet mee eens is. Als hij vooruitkijkt ziet hij de bui al hangen dat partijen tot de conclusie moeten komen dat ze niet overgaan naar het regulier AOP overbrengen bij het ABP. Die kans zit er wel in met alles dat er ligt, en als dat pas kenbaar wordt gemaakt vlak voordat de boel over gaat, dan zullen er allemaal discussies komen die partijen niet willen hebben. Spreker ziet deze brief ook een beetje als een waarschuwing, en de PK en als afgeleide daarvan ABP heeft ook een rol om hierover na te denken. Spreker is in de TS duidelijk geweest dat ACOP het onacceptabel vindt dat de rekeningen bij grootschalige risico's bij de leden van ABP terechtkomen, niet alleen de eigen leden maar alle deelnemers. ACOP vindt dit onjuist als er wordt gekeken naar de redenen waarom militairen worden ingezet bij gewapend conflict. Dat is iets wat de werkgever doet, en ACOP vindt dan ook dat de kosten voor alle Nederlanders moeten zijn en niet maar voor een deel. Spreker vindt dat dat moet worden benoemd, daar moet niet omheen gedraaid worden. Die duidelijkheid moet meteen gegeven worden, en als het dan niet geregeld kan worden dan wist de PK op voorhand al dat dit een showstopper kon worden.

Mevrouw Grondhuis zegt dat ze denkt dat er een suggestie moet worden gedaan ten aanzien van het punt over de grootschalige inzet en dat daar ook de gevolgen van onderzocht moeten worden. Daar is de TS NPC nog niet uit, dus daar kan niet op vooruitgelopen worden, maar het is wel een aandachtspunt. Wat betreft het punt over de vier weken zou spreker zeggen dat het geen kwaad kan om het te herhalen. Het reglement laat langer op zich wachten dan aanvankelijk werd gedacht. Spreker zou dus suggereren om hier nog wel een zin aan te wijden.

De voorzitter vraagt of de vraag van mevrouw Van Langeraad-Goes nu ook voldoende is beantwoord. Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat haar vraag was of het niet logisch is om, als partijen dan toch middels een brief gaan reageren, ook op dit stuk te reageren. Spreker weet vanuit de PK dat de werkgroep reglement op dit moment nog steeds niet geactiveerd is. De eerste bijeenkomst is half november. Er is wel iets meer tijd dan eerst was voorzien, eerst was het 1 januari maar nu is er uitloop tot 1 juni of 1 juli. Er is dus meer tijd, maar in de eerste planning heeft spreker al geconstateerd dat er te weinig tijd werd uitgetrokken voor het SOD. Aan de PK is gevraagd om daar aan de voorkant al rekening mee te houden in de planning, want de planning nu geeft al te weinig ruimte. Met die

wetenschap zou spreker het prettig vinden als er een brief wordt gestuurd waarin dit nog een keer wordt benadrukt.

De heer Van der Hulst wil nog iets zeggen over de vier weken. In de brief die is verstuurd stond het mooier geformuleerd, daarin stond dat de directeur werkgeverszaken de PK verzocht om tijdig met hem in gesprek te gaan over wat dan de stand van zaken op dat moment is. Dan zien partijen het reglement aankomen, en dan kunnen er afspraken gemaakt worden over welke positie SOD inneemt. Het is niet de bedoeling dat die termijn van vier weken een eigen leven gaat leiden. Wat betreft waar de heer Schilperoort mee eindigde zegt spreker dat CCOOP ook heeft aangegeven in de NPC dat als er sprake is van grootschalig conflict, dat er dan hele andere spelregels gaan spelen. Die spelregels kunnen wat CCOOP betreft niet afgewenteld worden op de andere deelnemers in deze regeling. Als er wordt voorgesteld om dat er nu al in te zetten om alvast die brug te slaan naar de toekomst, lopen partijen misschien vooruit op de muziek, maar misschien worden daarmee wel terechte verwachtingen gewekt.

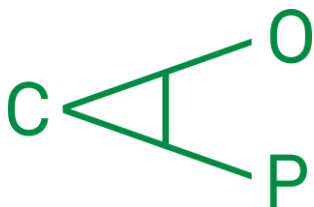
De heer Van Hulsen zegt dat hij er geen enkele moeite mee zou hebben als er aan het einde een zin wordt toegevoegd waarin wordt gereageerd op die vier weken. Hij steunt wat mevrouw Grondhuis hierover zegt. Met betrekking tot de brief ziet spreker de enigszins aangepaste versie tegemoet, partijen moeten zo nog maar even stilstaan bij hoe ze dat gaan afwickelen. Met betrekking tot de inhoud zit spreker nog met één ding, er staat bovenin iets over het reguliere AO en daar stond iets als 'regulier ongeval of bedrijfsongeval'. Wat spreker betreft moet hier niet 'of' maar 'en/of' staan. Dit suggereert dat er gekozen kan worden. Als er een bedrijfsgeval aan de orde is dan gaat dat ook in het reguliere traject. Als het niet aan de orde is, dan blijft het bij het reguliere AO deel.

Mevrouw Grondhuis zegt dat ze begrijpt wat de heer Van Hulsen bedoelt, maar ze vraagt zich af hoe dit het beste kan worden geformuleerd. De heer Van Hulsen suggereert dat hier nog even naar wordt gekeken. De heer Van DeeLe zegt dat in de wetgeving staat dat als het bijzonder is, dat automatisch het gewone wordt meegenomen in het bijzondere. De heer Van der Hoef zegt dat er een 'all-in' variant is en een variant waarbij het kleiner is.

De voorzitter zegt dat als partijen voor nu constateren dat er geen onderwerpen zijn die nog missen, ze voorstelt dat Defensie de brief aanpast en dan met eerst met de centrales zullen delen. Dan zullen partijen het verder afronden en daarna zal de brief middels een piep worden aangeboden aan de centrales. De centrales zeggen dat dit akkoord is. De voorzitter zegt dat partijen dan door kunnen naar het volgende agendapunt.

Agendapunt 5: Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij (potentieel) veranderende AOW-leeftijd (PA/25.0647 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Hoef. De heer Van der Hoef wil voor de duidelijkheid eerst benoemen dat de documenten die bij dit agendapunt horen, het nummer PA/25.0674 hebben. Spreker vervolgt dat dit actiepoint al enige tijd op de agenda staat. Er was beloofd dat dit nog een keer onder de aandacht zou worden gebracht. Bij de vaststelling van de agenda is al even aan de orde gesteld dat het vandaag de bedoeling is om te kijken naar het idee van een mogelijke uitvoering, dus hoe er wordt omgegaan met de nDER-ontslagdatum als plotseling de AOW-leeftijd verandert. Spreker vervolgt dat er een aantal slides zijn gemaakt om dit te duiden. In eind 2022 kwam CBS met cijfers

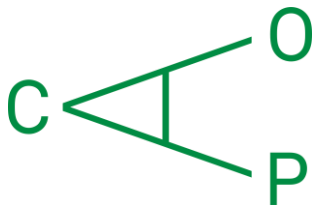

waarin stond dat de AOW-leeftijd in 2028 naar 67 en 3 maanden gaat, en dan gaat dus de AOW-leeftijd van de nDER militairen naar 62 en 3 maanden. De vraag is dan hoe hier mee om moet worden gegaan. Daar hebben partijen lang over gesproken met elkaar, en uiteindelijk is besloten om vast te houden aan 67 en 3 maanden. Er was echter te zien dat in de defensieorganisatie toch wel wisselend wordt omgegaan met wie wanneer zijn ontslagbeschikking krijgt. Er is gezegd dat die ontslagbeschikkingen zijn afgegeven en die zijn leidend, daar kan niet meer op terug worden gekomen, maar daar er is wel een waaier: er zijn mensen die al twaalf maanden dat besluit in hun broekzak hebben en dus drie maanden extra UGM krijgen, en mensen die er iets eerder uit moesten worden wel met die drie maanden geconfronteerd. Toen hebben partijen geconcludeerd dat ze het hier nog eens goed met elkaar over moeten hebben. Dat is wat hier vandaag voorligt. Op slide 1 wordt de aanleiding uitgelegd, daar heeft spreker het net over gehad. Spreker geeft het woord aan de heer Siesling om slide 2 toe te lichten.

De heer Siesling zegt dat op slide 2 wordt weergegeven wat de situatie nu is. Het is een voorbeeld van iemand die op 1 januari 1964 is geboren, en waarvan de verwachte AOW-datum dan op 1 april 2031 ligt volgens de huidige prognoses van het CBS. Voorlopig is de verwachting dus 67 jaar en 3 maanden. Voor deze deelnemer gaat de AOW dus in op 1 april 2031. Op de horizontale as staan de jaartallen en die zijn steeds onderverdeeld in kwartalen omdat de AOW-leeftijd steeds drie maanden opschuift. Wat te zien is, is dat als deze deelnemer in de nDER zou komen, dan zou het leeftijdsontslag te verwachten zijn op 1 oktober 2025 (6 maanden inverdiëntijd). De vraag is dan wanneer de ontslagbeschikking precies komt. Hier wordt verondersteld dat dat zes maanden is voor de verwachte nDER leeftijd, dus op 1 april 2025. Dan ontstaat de situatie dat de ontslagbeschikking wordt afgegeven op het moment dat de AOW-leeftijd voor deze deelnemer nog niet vaststaat. Pas in december 2025 wordt op basis van CBS cijfers door het kabinet besloten wat de AOW-leeftijd wordt in 2031. Dan is dus de vraag hoe hier in de praktijk mee wordt omgegaan. Spreker heeft nog een toevoeging. De AOW-leeftijd in 2030 is al wel bekend, want die is in december 2024 bekend geworden, dus de enige afwijking die kan ontstaan is de stap van 2030 naar 2031. Dan zijn er maar twee situaties mogelijk: of de AOW-leeftijd blijft gelijk, want in de wet is opgenomen dat deze niet kan dalen, of het stijgt met drie maanden. De AOW-leeftijd kan ook niet verder dan dat stijgen, want in de wet is ook opgenomen dat het maximaal met drie maanden per keer stijgt.

De heer Van der Hoef zegt dat op slide 3 het mogelijke uitvoeringsbeleid staat. Het idee is dan dat een ontslagbeschikking bij alle OPCO's zes maanden voorafgaand aan het leeftijdsontslag wordt afgegeven. De datum van het nDER leeftijdsontslag is daarbij gebaseerd op de geprognosticeerde AOW leeftijd, zoals weergegeven op de website van de SVB. Een afgegeven ontslagbeschikking is leidend, met keuze om langer door te werken indien de AOW leeftijd wordt verhoogd. De nDER ontslagdatum gebaseerd op de geprognosticeerde AOW leeftijd is dan ook bepalend voor de termijn voor aanvraag gebruiken 'inverdienen' (AMAR, artikel 39c, 3 e lid) en aanvraag 'individuele opleidingsaanspraak' (AMAR, artikel 16bis, 2 e lid). Deze twee dingen zijn allebei gekoppeld aan het moment van leeftijdsontslag. Dit is het idee van een mogelijk uitvoeringsbeleid. Spreker vervolgt dat op slide 4 drie mogelijke situaties staan:

- 1. Bij het afgeven van de ontslagbeschikking staat de AOW-leeftijd al vast:
 - o In deze situatie kunnen geen onverwachte wijzigingen optreden;
 - o De UGM-periode duurt precies 5 jaar (afgezien van inverdiëntijd).
- 2. De AOW-leeftijd staat nog niet vast, en blijft naar verwachting gelijk:
 - o In deze situatie kan de AOW-leeftijd onverwacht stijgen;

- Het gevolg is dan dat de UGM met 3 maanden wordt verlengd.
- 3. De AOW-leeftijd staat nog niet vast, en stijgt naar verwachting met 3 maanden:
 - In deze situatie kan de AOW-leeftijd onverwacht gelijk blijven (niet stijgen);
 - Het gevolg is dan dat de UGM met 3 maanden wordt verkort.

De voorzitter bedankt voor de toelichting en geeft het woord aan mevrouw Van Langeraad-Goes.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze het idee had dat het vaststellen van de AOW-leeftijd al eerder gebeurde dan in december. Dat gebeurt door de minister, en de heer Van der Hoef noemde ook CBS cijfers. Spreker vraagt waar dan op af wordt gegaan. Is die zes maanden het minimum?

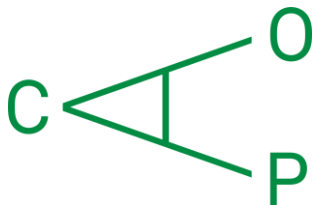
De heer Van der Hoef zegt dat nu is gepubliceerd wanneer de AOW weer verder gaat stijgen. Na staat het op 67 en 3 maanden en de verwachting is dat de mensen die geboren zijn vanaf 1 oktober 1966 te maken gaan krijgen met +3 maanden. Dat gaat dan in in 2034.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat de verwachting door corona was dat de AOW leeftijd anders zou gaan worden. Er is te zien dat het eigenlijk vertraagd doorgezet is, dus er kan van alles worden gedaan met die prognose, maar de echte zekerheid is pas de vaststelling door de minister. Spreker vindt het wat link om af te gaan op de prognosecijfers omdat er de afgelopen jaren gezien is geweest dat een daling eerder aannemelijk zou zijn dan een stijging.

De heer Siesling zegt dat hoe het werkt is dat CBS een sterfteprognose maakt. Dan doen ze elke twee jaar opnieuw, maar in aanvulling daarop kijken ze ook elke keer wat de levensverwachting is over vijf jaar. In de tweede helft van november komen die cijfers uit. Dat is de bron van het besluit van het kabinet, want als dat weer met drie maanden is opgeschoven ten opzichte van de vorige keer, dan wordt die AOW-leeftijd verhoogd. De ontslagbeschikking zit een paar maanden voordat het CBS de cijfers uitbrengt, dus er kan uiteraard nog ruis in zitten, maar die is veel minder onzeker dan bijvoorbeeld in 2060. Er kan nu heel lang vooruit gekeken worden, maar er hoeft feitelijk maar kort vooruitgekeken te worden. Desondanks blijft de onzekerheid bestaan dat de leeftijdsverwachting net iets kan afwijken, waardoor het kabinet niet besluit te verhogen of juist wel besluit te verhogen waar het verwacht was.

Mevrouw Van Langeraad-Goes concludeert dat het dus in november-december wordt vastgesteld en vraagt hoeveel er ruimte er is in de regeling voor wanneer mensen die beschikking minimaal van tevoren moeten krijgen. Spreker vraagt of dit een half jaar is. De heer Van der Hoef zegt dat hij niet uit zijn hoofd weet wat er precies in het AMAR staat, hij dacht minimaal drie maanden van tevoren. De praktijk was anders, sommige slimme medewerkers kregen het al 12 of 13 maanden van tevoren en anderen zaten dichterbij de drie maanden aan. Hier wordt de keuze gemaakt dat het zes maanden van tevoren wordt afgegeven, dat gaat om de eenduidigheid van uitvoering. Voor de grote groep zal er echter helemaal niks aan de hand zijn, maar voor de mensen waarbij het nog niet vastgesteld is er dus nog een onzekerheid als daar een beoogde stijging in de prognose staat zoals op dat moment bekend is. Die prognose wordt wel elk jaar weer bijgesteld.

De heer Van Hulsen heeft twee opmerkingen. De heer Van der Hoef had het over slimme defensiemedewerkers die een keuze kunnen maken en afhankelijk van die keuze kan het positief of negatief uitvallen. Zoals het nu wordt neergezet heeft spreker het gevoel dat de slimme

defensieorganisatie ook dezelfde keuzemogelijkheid heeft. Hij heeft geen moeite met zes maanden, maar hij vindt wel dat die zes maanden bepaald moeten worden door de geboortedatum van de betrokkene, of iets dergelijks. Spreker wil voorkomen dat iemand denkt: in december komen die cijfers dus ik wacht nog even met het afgeven van die beschikking, of ik geef het juist af want de cijfers zijn nog niet bekend. Uiteindelijk kan dat wel degelijk een verschil uitmaken. Sprekers tweede opmerking is dat partijen wat hem betreft even stil moeten staan bij de vraag wat ze doen met de mensen die besluiten om na nDER nog een jaar door te werken.

De heer Van der Hoef zegt dat er dan geen probleem is, dan is het vastgesteld. De heer Van Hulsen zegt dat ergens in het overzicht stond dat iemand dan drie maanden langer moet, en spreker vraagt of het dan drie maanden plus dat extra jaar is, of dat die drie maanden onderdeel van dat extra jaar zijn. Spreker vindt dat daar op zijn minst even naar gekeken moet worden. De voorzitter zegt dat dit goed is. De heer Siesling zegt dat hij zou denken dat er zo veel mogelijk moet worden vastgehouden aan de situatie waarin het vaststaat, dat is leidend, en dit is alleen een oplossing voor de situatie waarin een ontslagbeschikking moet worden afgegeven en het heel onduidelijk is welke kant het op zal gaan. Anders kan er gewoon vastgehouden worden aan de feitelijke vaststelling. Er wordt alleen een mouw aan gepast in de situatie waarin dat moet.

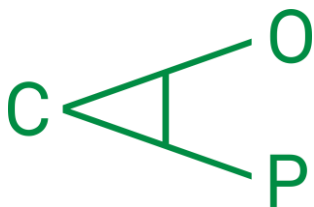
Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze merkt dat ze moeite heeft met de prognosecijfers en dat daar dan ook echt besluiten op worden genomen. Dat maakt het ingewikkeld, want prognoses kunnen ook weer de andere kant op gaan. Partijen hebben de laatste jaren steeds gezien dat de verwachte ophoging niet plaatsvond. Een ander punt is dat er is gekeken naar casussen van leden met inverdiëntijd, dubbele diensttijd etc. maar dan is te merken dat mensen de keuze kunnen hebben om eerder dan die periode al met UGM te gaan. Spreker vraagt zich af hoe er dan wordt omgegaan met cijfers die op dat moment niet eens bekend zijn, laat staan dat iemand een jaar eerder zou kunnen gaan.

De heer Ten Berg voegt toe dat als er wordt gekeken naar de tabel op pagina 6 van de presentatie, er te zien is dat het voor grote delen vast zou staan, maar feitelijk door de inverdiëntijd gaat dat natuurlijk vertroebelen. Spreker begrijpt dat de inverdiëntijd nu even buiten scope gelaten is, maar dat gaat wel effect hebben op die periodes.

De heer Van der Hoef zegt dat er in het voorgestelde mogelijke beleid wordt gekeken naar wat er nu gepubliceerd is ten aanzien van de AOW-leeftijd. De meeste blokjes in de tabel zijn grijs, dus veel is duidelijk, maar wordt er verder voor die vijf jaar gekeken omdat er gebruik wordt gemaakt van verdienen, dan heeft ook daar iemand zijn verzoek ingediend, dan komt de ontslagdatum ergens ver voor nDER te liggen, en dan is het zes maanden daarvoor. Dan wordt er met het ontslagbesluit wel gekeken wat op dat moment, met verdienen erbij, de verwachte AOW-leeftijd is.

De heer Ten Berg zegt dat dit precies zijn punt is, dan wordt het gat niet drie maanden, maar in potentie zes maanden. Stel dat iemand een inverdiëntijd heeft van twee jaar, dan heeft dat wel impact. Die casussen moeten partijen wel verkennen.

De heer Siesling zegt dat in de prognose te zien is dat twee stijgingen elkaar niet opvolgen binnen in jaar. Er is te zien dat het altijd wel drie jaar duurt voordat de volgende weer plaatsvindt. Er zouden echter een aantal voorbeelden kunnen worden uitgewerkt om de gedachte te vormen, dat lijkt spreker

goed voor de volgende keer, maar hij denkt dat het risico dat iemand zes maanden uit de pas gaat lopen echt verwaarloosbaar is. Spreker zal echter een aantal voorbeelden uitwerken, dan kunnen partijen hier de volgende keer naar kijken.

De heer Schilperoort zegt dat dit ook zijn behoefte is. Het is een goed begin, maar de analyse is wat hem betreft nog niet afgerond. Het gaat nu over twee jaar invorderen, maar het is ook mogelijk dat mensen vijf of zes jaar invorderen. Het is nu nog niet gebeurd, maar het zou op zich kunnen met de nieuwe dienstenderegeling. Spreker zou er dus wel behoefte aan hebben als er breder naar verschillende maatmensen wordt gekeken. Hij vindt wel dat partijen eigenlijk de oude lijn moeten vasthouden: keuzevrijheid en indien nodig voordeel schutter. Toen partijen de regeling maakten, was het nog redelijk stabiel. In het voorstel staat iets over de geprognosticeerd AOW leeftijd, dat was gewoon een keuze, er staat ook gewoon in de regeling dat er is afgesproken dat hiervan uit wordt gegaan. Daarna zijn er echter allerlei aanpassingen gedaan, mensen hebben bijvoorbeeld opnieuw de keuze gekregen om hun oDER, nDER keuze te veranderen. Er is van alles na die jaren nog gebeurd, ook in het kader van de momenten waarop het kabinet besluiten neemt, waardoor het steeds diffuser is geworden. Spreker denkt dus dat een nadere analyse nodig is om echt van alle situaties een beeld te krijgen, en dan moeten partijen de keuze maken voor een soort vast ontslagmoment waarop Defensie het in ieder geval moet aanzeggen voordat iemand met leeftijdsontslag gaat. Dat iemand zelf nog een keus heeft, dat blijft natuurlijk staan, maar er komt ook nog een keer een moment waarop het gewoon vaststaat en dan moet er gewoon een vaste termijn zijn. Wat spreker van de vorige keer heeft geleerd is dat partijen in ieder geval niet meer moeten hebben dat het ene OPCO het een maand van tevoren doet en de andere een jaar van te voren. Dat zorgt voor ellende, er moet wat spreker betreft één lijn zijn waarlangs het in ieder geval vanaf de kant van Defensie ultiem wordt vastgelegd.

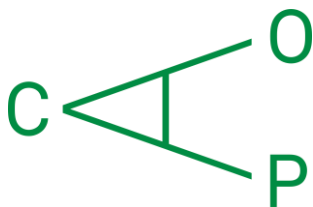
De voorzitter bedankt voor de input en vraagt op CCOOP nog aanvullingen heeft. De heer Van der Hulst zegt van niet. De voorzitter stelt vast dat partijen een verkennend gesprek hebben gehad en dat Defensie input heeft gekregen. Dit zal worden verwerkt, er zullen casussen van maatmensen worden toegevoegd en dit onderwerp zal verder worden uitgewerkt en voor een volgende WG PA op de agenda worden gezet. Spreker stelt voor om kort te pauzeren.

Pauze

Agendapunt 6: Fiscale behandeling BIV (mondeling)

De voorzitter heropent de vergadering en zegt dat dit agendapunt een onderwerp op de actiepuntenlijst was waarbij was verzocht om een stand van zaken. Spreker geeft het woord aan mevrouw Monster.

Mevrouw Monster zegt dat er onlangs een brief naar de Kamer is gestuurd waarin eigenlijk dezelfde informatie staat die eerder al naar de Kamer is gestuurd, namelijk dat de fiscale behandeling van de BIV is zoals het hoort te zijn. Dat is ook door twee experts aangegeven. Die experts hebben wel ook aangegeven dat het goed en transparant is om een specifieke juridische grondslag te maken in de RVS om daarin een verzoek te kunnen doen voor smartengeld. Die staat er nu niet in, en de experts hebben aangegeven dat dit in hele speciale gevallen wel mogelijk moet zijn en dat het dus in de regeling moet komen te staan. Dat wilde Defensie wel omarmen en er is aangegeven dat dit met de centrales besproken zou worden. Spreker is bezig om dit in een wijzigingsregeling te vatten.

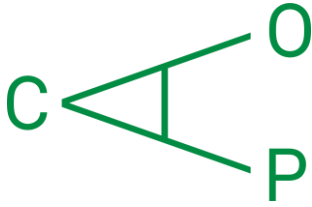
De heer Van Hulsen zegt dat hij even terug wil naar de aanleiding. Op een bepaald moment zijn er door de Kamer op- en aanmerkingen gemaakt en vragen gesteld, en dat heeft er uiteindelijk toe geleid dat er een materie deskundige wordt aangesteld als er dingen niet duidelijk zijn. Dat is gebeurd, de rapportage is gemaakt, terug naar de Kamer. Wat spreker nog mist is antwoord op de vraag of er wordt verwacht dat de Kamer hier nog iets mee gaat doen. Gaat het nog behandeld worden? Kan het zijn dat er nog iemand gaat zeggen dat het anders moet dan de deskundigen zeggen dat het moet? Spreker heeft geen enkele moeite met het overnemen van een aanbeveling die zij gedaan hebben, maar het begint natuurlijk met de vraag of er nu een stabiele situatie is of dat er door interventie van de Kamer nog iets kan gaan schuiven.

Mevrouw Monster zegt dat het moeilijk is om te zeggen of er sprake is van een stabiele situatie, maar ze weet dat er nog een debat aankomt. Er wordt op twee ministeries geschakeld, Defensie en Fiscaliteit, en uit dat debat kan nog iets komen. De experts zijn gevraagd naar aanleiding van twee moties, de ene motie was wel beantwoord en daar zijn geen vragen meer op gekomen, maar er was nog wel een vraag om duidelijk te maken waarom er geen andere mogelijkheden zijn. Toen zijn er drie verschillende andere fiscale behandelingen voorgesteld en er is aangegeven wat daarvan de consequenties zouden zijn en dat die consequenties echt onwenselijk zouden zijn. Deze zijn nog een keer beantwoord met de laatste brief. Spreker kan dus niet nu aangeven of het al helemaal afgerond is. De heer Van Hulsen vraagt of dat debat al staat gepland. Mevrouw Monster zegt dat ze weet dat er in november een debat zou kunnen worden gepland. Ze zou dit eerste debat kunnen afwachten. De heer Van Hulsen zegt dat het proces dat mevrouw Monster net noemde over het uitwerken van het restdeel wat hem betreft gewoon door kan gaan, maar als het gaat om wanneer de hamer valt zou spreker wel het gevoel willen hebben dat er dan niks meer in de pijplijn zit. Mevrouw Monster zegt dat dit helder is.

De heer Schilperoort zegt dat hij er misschien toch iets anders naar kijkt. Hij weet iets over de rechtspositie en hij weet ook dat in de TS NPC de afspraak is gemaakt dat het bijzondere stelsel onder de loep zal worden genomen. In sprekers optiek hoort deze daar ook onder. Hij zou er dus wel voor willen waken dat het nu al wordt afgerond en er een nieuwe regeling wordt gemaakt, en dat partijen dan straks tot de conclusie komen dat het helemaal anders ingericht moet worden. Spreker zou dus wel willen voorkomen dat er twee dingen langs elkaar heen gaan lopen. Spreker zou het liever beschouwen in samenhang met het hele bijzondere stelsel dan dat er nu een stukje wordt uitgeplukt waar dan een pleister op wordt gepakt omdat er een onderzoek is geweest.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat het haar sowieso slim lijkt om dit mee te nemen in de TS NPC. Wat dat betreft sluit ze aan bij de heer Schilperoort. Spreker vervolgt dat ze kennelijk niet de allerlaatste brief heeft gezien, ze begrijpt dat er inmiddels nieuwe inzichten zijn en vraagt of de centrales de laatste brief mogen ontvangen. Mevrouw Monster zegt dat bij het Veteranendebat bleek dat de Kamerleden de brief nog niet helemaal hadden gelezen. Daarom werd gevraagd om een stand van zaken en toen is er min of meer een kopie gestuurd. Inhoudelijk staat daar geen nieuwe lijn in, maar hierin staat wel nog een keer alles opgeschreven. Het is best technisch, spreker stuurt de brief graag naar de centrales. Wat in die brief aanvullend was is dat er een uitspraak was van de rechtbank waarin werd aangegeven dat de fiscale behandeling juist was. De oud militair heeft daartegen cassatieberoep aangetekend.

pm

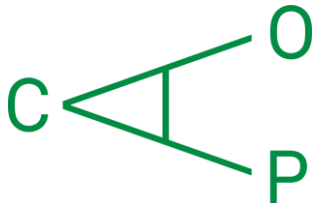

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat na de behandeling, niet afgelopen keer maar de keer daarvoor, er een kleine ruimte werd geboden aan het gedeelte immateriële schadevergoeding, wat deel uitmaakt van de BIV en niet zo gehonoreerd wordt in de fiscaliteit. Daarvan werd toen gezegd dat Defensie ook daar ruimte zag om daar iets mee te doen. Spreker vraagt of dit nu is opgepakt, dat stukje immaterieel dat fiscaal anders behandeld wordt, en dus niet ten koste gaat van andere dingen die partijen verzonnen hebben. Die fiscaliteit zou ruimte bieden om dat anders te behandelen. Spreker begrijpt dat er nu ook rechtszaken lopen, ook in hogere aanleg, maar daar zit waarschijnlijk dezelfde vraag.

Mevrouw Monster zegt dat daar wel dezelfde vraag ligt of de fiscale behandeling juist is. Voor de experts en de rechtbank is die vraag er niet. Spreker herkent niet helemaal dat er is aangegeven dat er ergens fiscaal nog ruimte is voor een wijziging. Ze kan wel aangeven waar wel ruimte voor is. In die regeling volledige schadevergoeding kan in feite alleen maar materiele schade vergoed worden. In hele specifieke gevallen is het zo dat mensen geen BIV krijgen, in die geval kunnen oud militairen nu al alsnog een vergoeding krijgen, ook bij de RVS kunnen ze dan toch dat bedrag krijgen. Het is ook zo dat er in een enkel geval iemand heel ernstig ziek is geworden, diegene had een sterk verkorte levensverwachting. De BIV is een periodieke uitkering, die gaat ervan uit dat alles tot aan overlijden bij elkaar voldoende is. Als iemand dan nog drie jaar leeft is het uiteraard niet voldoende. Daar moest een bedrag bij om tot een nette smartengeldvergoeding te komen. Voor deze uitzonderlijke gevallen is het de bedoeling dat er een grondslag wordt gemaakt in de RVS. Er is wel voor gezorgd dat ABP de afdraga doet richting de Belastingdienst zodat mensen niet zelf nog in hun aangifte alles moeten gaan doen en misschien in de problemen komen omdat ze het geld misschien al uitgegeven hebben. Dat is het enige fiscale dat is gerepareerd om het makkelijker te maken voor betrokkenen. Spreker ziet niet helemaal waar mevrouw Van Langeraad-Goes op duidt.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat ze aarzelt of mevrouw Monster het over hetzelfde heeft. Ze kent ook zelf de laatste informatie niet. Spreker heeft destijds, toen hierom werd gevraagd, ook het stuk van die commissiebehandeling toegezonden. Daar werd gesuggereerd dat het mogelijk was om iets te doen met dat immateriële schadevergoedingsdeel, wat eigenlijk inherent is aan de BIV zelf, omdat er altijd een deel immaterieel al in de regeling zit. Daar ging toen die vraag over, en daar zou naar gekeken worden. Mevrouw Monster heeft het nu over hele uitzonderlijke gevallen, dus spreker twijfelt of partijen het wel over hetzelfde hebben.

De heer Van Deelee zegt dat de RVS is vormgegeven zoals het is vormgegeven omdat de Centrale Raad van Beroep destijds geoordeeld heeft dat de BIV integraal onverkort smartengeldvergoeding is. Dat is naar voren gekomen in een discussie over verrekenen, en toen heeft de Centrale Raad gezegd dat het het een of het ander is, en dat het een smartengeldvergoeding is. Er zit dus een deel smartengeldvergoeding in die BIV, het is smartengeldvergoeding. Destijds is er bij de invoering van de RVS en de aanpassing van het besluit er ook voor gekozen om het bereik van de BIV te gaan vergroten. Voorheen was het alleen op de hogere invaliditeitspercentages en bepaalde vormen van letsel dat er een BIV tot uitbetaling kwam. Vanaf dat moment is de hele range vanaf 2,5% tot 40% procent gecreëerd, zodat er een breder bereik zou kunnen komen voor het smartengeld. Wat betreft de discussie over fiscaliteit zegt spreker dat toen hij in een andere context bij Financiën aan tafel zat met de DG Fiscale Zaken, werd gezegd dat in de letselschadep praktijk de smartengeldvergoeding belastingvrij wordt uitbetaald omdat het een vergoeding is voor het tenietgaan van de bron van arbeid. Daarvan werd gezegd dat omdat een werkgever het betaalt, het fiscaal nog steeds allemaal is belast. Het is niet een beetje smartengeld vergoeding, maar dé smartengeld vergoeding.

Mevrouw Van Langeraad-Goes zegt dat het erom ging dat er een verschil werd gemaakt tussen materieel en immaterieel. Er werd kennelijk gesuggereerd dat als er fiscaal gezien een andere behandeling was voor de erkenning van het immateriële deel dan voor het materiele deel. Spreker stelt voor om voor nu te wachten op wat er allemaal daarna gekomen is, dan kan ze zelf ook nog de stukken erbij pakken en kijken waar destijds om gevraagd is. Het moet toch worden betrokken bij de TS NPC.

De heer Westermeijer zegt dat hij heeft gelezen dat de BIV breder wordt toegekend dan alleen voor militairen. Spreker vraagt zich af welke groepen er dan nog meer onder vallen.

Mevrouw Monster zegt dat de BIV wel voor breder dan alleen veteranen wordt toegekend. Er werd continu aangegeven dat het alleen over veteranen ging, maar het gaat bijvoorbeeld ook over MOD'ers, al zijn sommige MOD'ers veteranen. De BIV is echter in feite alleen voor oud militairen. Alleen als iemand geen militair meer is, kan diegene in aanmerking komen voor een militair invaliditeitspensioen en voor een BIV.

De voorzitter bedankt mevrouw Monster voor de uitleg. Ze hoorde de suggestie om dit onderwerp verder te bespreken in relatie tot de BRD discussie in de TS NPC. Spreker weet dat mevrouw Monster al een eind o weg is om een deel van de regeling uit te werken. Haar voorstel zou daarom zijn om, wanneer mevrouw Monster zover is, om het dan in de TS NPC in te brengen en te bediscussiëren en het eventueel vervolgens terug te brengen naar de WG PA om het daar formeel af te doen. De centrales gaan hiermee akkoord. De voorzitter sluit het agendapunt.

Agendapunt 7: Rondvraag en sluiting

Er zijn geen punten voor de rondvraag.

De voorzitter sluit de vergadering om 14.27 uur.